

**Εθνικά Τούρκοι στην Ελλάδα, μια Μουσουλμανική
Μειονότητα**

**Human Rights Without Frontiers
International**

Εθνικά Τούρκοι στην Ελλάδα, μια Μουσουλμανική Μειονότητα

Willy Fautré

**Τα πνευματικά δικαιώματα ανήκουν στην Ευρωπαϊκή Ομοσπονδία Τούρκων Δυτικής Θράκης.
Όλα τα δικαιώματα επιφυλάσσονται.**

Δίχως την γραπτή έγκριση της Ευρωπαϊκής Ομοσπονδίας Τούρκων Δυτικής Θράκης (ΕΟΤΔΘ), κανένα μέρος αυτής της έκδοσης δεν μπορεί ηλεκτρονικώς ή μηχανικώς, συμπεριλαμβανομένης φωτοτυπίας, χαρτιού ή οποιουδήποτε συστήματος αποθήκευσης και ανάκτησης, με οποιοδήποτε μορφή ή μέσο να αντιγραφεί ή να μεταδοθεί. Υποβάλλεται αίτηση έγκρισης στην παρακάτω ταχυδρομική διεύθυνση για την αντιγραφεί οποιουδήποτε τμήματος της παρούσας έκδοσης.

Επικοινωνία
Ευρωπαϊκή Ομοσπονδία Τούρκων Δυτικής Θράκης (ΕΟΤΔΘ)
Wemerstr. 2, D-58454 Witten Germany
Τηλ: +49 (0) 2302 913291 • Φαξ: +49 (0) 2302 913293
Ιστοσελίδα: www.abtff.org
E-mail: info@abtff.org

Περιεχόμενα

Πρόλογος	7
Εισαγωγή	9
Περίληψη	11
I. Ενότητα: Ταυτότητα και το Πρόβλημα Αναγνώρισης	14
II. Ενότητα: Η επίσημη πολιτική της Ελλάδας στα θέματα σχετικά με τους εθνικά Τούρκους ..	16
III. Ενότητα: Η επίσκεψη ανακάλυψης των HRWF Int'l στη Δυτική Θράκη: Υφιστάμενη Κατάσταση και Έκθεση.....	22
Η σχολική εκπαίδευση των παιδιών της μειονότητας στα Τουρκικά και στα Ελληνικά	22
Η ελευθερία του συνεταιρίζεσθαι: Οι 3 Αποφάσεις του ΕΔΑΔ που δεν εφαρμόζονται από την Ελλάδα	27
Θρησκευτική Ελευθερία: Το ζήτημα του Μουφτή	31
Θρησκευτική Ελευθερία: Με το Νόμο 240 Ιμάμηδων παραβιάζονται οι αρχές των Ηνωμένων Εθνών και του ΟΑΣΕ	34
Η Ελευθερία των Μέσων Ενημέρωσης της Τουρκόφωνης Κοινότητας	37
Άρθρο 19: Αντισυνταγματική και αυθαίρετη στέρηση της ιθαγένειας	40
Μερικά Γεγονότα και Επιθέσεις Μίσους ενάντια στους Εθνικά Τούρκους (2011-2012)	45
Συμπέρασμα	48
Συστάσεις	50

Πρόλογος

Η έκθεση αυτή με τίτλο « Εθνικά Τούρκοι στην Ελλάδα, μια Μουσουλμανική Μειονότητα» που γράφτηκε από τα Human Rights Without Frontiers Int'l (HRWF Int'l) προέκυψε ως αποτέλεσμα της επίσκεψης ανακάλυψης στη Δυτική Θράκη μεταξύ 16-20 Οκτωβρίου του 2012. Η επίσκεψη ανακάλυψης διοργανώθηκε από την Ευρωπαϊκή Ομοσπονδία Τούρκων Δυτικής Θράκης (ΕΟΤΔΘ) σε συνεργασία με το Κόμμα Ισότητας Ειρήνης και Φιλίας (ΚΙΕΦ) και πραγματοποιήθηκε με την συμμετοχή μιας επιτροπής αποτελούμενης από τον ευρωβουλευτή Francois Alfonsi (Γαλλία), τον διευθυντή των HRWF Int'l Willy Fautre και τον πρόεδρο της Ομοσπονδιακής Ένωσης Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (FUEN) Hans Heinrich Hansen. Η επιτροπή, στο πλαίσιο της επίσκεψης στη Δυτική Θράκη, είχε εκτενείς διαβουλεύσεις με τους εκπροσώπους της μειονότητας, τις τοπικές δημόσιες αρχές σε διάφορους χώρους, επίσης προκειμένου να ενημερωθούν εκτεταμένα για τα προβλήματα της Τουρκικής Μειονότητας Δυτικής Θράκης που συνεχίζονται μέχρι σήμερα, πραγματοποίησαν συναντήσεις με τους μη κυβερνητικές οργανώσεις, τους θρησκευτικούς και κοινωνικούς ηγέτες της μειονότητας.

Αυτή η έκθεση αποκαλύπτει ότι τα μέλη της Τουρκικής Μειονότητας Δυτικής Θράκης στην Ελλάδα αντιμετωπίζουν μεγάλες προκλήσεις σε όλες τις πτυχές της καθημερινής τους ζωής. Ενώ η Ελλάδα αναγνωρίζει επίσημα μόνο την «Μουσουλμανική Μειονότητα στη Θράκη», το νομικό καθεστώς και τα δικαιώματα της Τουρκικής Μειονότητας Δυτικής Θράκης καθορίζονται από τη Συνθήκη της Λωζάννης που υπεγράφη το 1923. Παρά την ειδική αναφορά στα νομικά και διεθνή έγγραφα για την εθνική ταυτότητα της μουσουλμανικής μειονότητας στη Δυτική Θράκη, ότι είναι Τουρκική, η Ελλάδα δεν αναγνωρίζει νομικά (με την νομική έννοια) ως «εθνική μειονότητα» ή «γλωσσική μειονότητα» καμία εγχώρια εθνική ομάδα. Εξάλλου η Ελλάδα, αρνούμενη την ύπαρξη τουρκικής μειονότητας παραβιάζει το δικαίωμα των μελών της μειονότητας να προσδιορίζονται συλλογικά με βάση την εθνική τους ταυτότητα και την ελευθερία του συνεταιρίζεσθαι.

Η κατάσταση της Τουρκικής Μειονότητας Δυτικής Θράκης εξακολουθεί να αποτελεί μια σοβαρή ανησυχία. Η παρούσα έκθεση εξετάζει λεπτομερώς τα προβλήματα της μειονότητας. Η Τουρκική Μειονότητα Δυτικής Θράκης υπέστη συνεχείς διακρίσεις στη βάση της εθνικότητας και της θρησκείας. Στο παρελθόν, μερικά μέλη της Τουρκικής Μειονότητας εξαιρέθηκαν την ελληνική ιθαγένεια και σήμερα αυτά τα άτομα στερούνται του δικαιώματος ανάκτησης της ιθαγένειας.

Η πολιτεία που διορίζει τους μουφτήδες, οι οποίοι αποτελούν τους θρησκευτικούς ηγέτες της μειονότητας, παρά την αντίδραση της μειονότητας, εμποδίζει το δικαίωμα αυτής να επιλέξει τους δικούς της θρησκευτικούς ηγέτες. Αν και έχει δοθεί το δικαίωμα εκπαίδευσης στη μητρική γλώσσα στα παιδιά των οικογενειών μελών της μειονότητας και η μειονότητα έχει την αυτονομία να διαχειρίζεται τα δικά της εκπαιδευτικά ιδρύματα, αυτά τα παιδιά αναγκάζονται να πηγαίνουν σε δημόσια σχολεία, όπου η γλώσσα εκπαίδευσης είναι μόνο ελληνική.

Η Ελλάδα έγινε μέλος του Συμβουλίου της Ευρώπης το 1949 και της Ευρωπαϊκής Ένωσης το 1981. Η Ελλάδα υπέγραψε την Σύμβαση-Πλαίσιο για την Προστασία των Εθνικών Μειονοτήτων του Συμβουλίου της Ευρώπης, αλλά στο εθνικό της κοινοβούλιο δεν αναγνώρισε εγκρίνοντας αυτή την σύμβαση. Άλλωστε, η Ελλάδα δεν υπέγραψε, ούτε επικύρωσε την Ευρωπαϊκή Συνθήκη Προστασίας Περιφερειακών και Μειονοτικών Γλωσσών. Μέσω αυτής της έκθεσης τα Human Rights Without Frontiers Int'l καλούν τις ελληνικές αρχές να αναλάβουν δράση για τα προαναφερθέντα προβληματικά ζητήματα. Η έκθεση τονίζει την ανάγκη σεβασμού στα ατομικά και συλλογικά δικαιώματα των μελών της μειονότητας, ανεξαρτήτως της εθνικής καταγωγής, της μητρικής γλώσσας και του τρόπου αυτοπροσδιορισμού.

Δεν θα ήταν δυνατή η δημιουργία αυτής της έκθεσης χωρίς την ανιδιοτελή εργασία των Human Rights Without Frontiers Int'l. Εξ ονόματος της ΕΟΤΔΘ και του Κόμματος Ισότητας Ειρήνης Φιλίας (ΚΙΕΦ) θα θέλαμε να μεταφέρουμε τις ειλικρινείς ευχαριστίες μας στα μέλη της επιτροπής της επίσκεψης ανακάλυψης, για την συμμετοχή τους, την γενναιόδωρη βοήθειά τους στις μειονοτικές οργανώσεις, την φιλική υποδοχή τους στους θρησκευτικούς μας ηγέτες και στα μέλη της μειονότητας.

Χαλίτ Χαμπίπογλου
Πρόεδρος
Ευρωπαϊκή Ομοσπονδία Τούρκων Δυτικής Θράκης

Μουσταφά Αλή Τσαούς
Γενικός Πρόεδρος
Κόμμα Ισότητας Ειρήνης και Φιλίας (ΚΙΕΦ)

Εισαγωγή

Η Οθωμανική Αυτοκρατορία επί αιώνες κυριάρχησε στην Κεντρική και Νοτιοανατολική Ευρώπη.

Τον 19^ο και τις αρχές του 20^{ου} αιώνα, με την διάλυση της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, στην Νοτιοανατολική Ευρώπη προέκυψαν νέα κράτη. Η νέα διαίρεση των εδαφών πραγματοποιήθηκε με βάση τη δημιουργία «εθνικών κρατών» και σε ένα διεθνές πλαίσιο σύμφωνο με την ιδανική μοιρασιά των εδαφών και χωρών ως «έθνη κράτη». Αυτή η πολιτική, είχε ως αποτέλεσμα το ενδεχόμενο συγκρούσεων που προκύπτουν από τα δύο κύρια στοιχεία: εσωτερικές διαμάχες στα νεοσύστατα κράτη με μια ισχυρή αίσθηση επεκτατισμού μεταξύ νέων κυρίαρχων Ορθόδοξων Χριστιανών (η ομάδα πλειονότητας) και του μουσουλμανικού πληθυσμού (η ομάδα μειονότητας), που γίνεται αντιληπτή ως «υπόλειμμα» της Οθωμανικής «κατοχής».

Ο πόλεμος μεταξύ Ελλάδας και Τουρκίας μεταξύ 1919-1922 είχε ως αποτέλεσμα τη διαπραγμάτευση της Συνθήκης Λωζάννης το 1923, που προβλέπει την υποχρεωτική ανταλλαγή πληθυσμών μεταξύ των δύο χωρών (με εξαίρεση των Τούρκων στη Δυτική Θράκη και των Ελλήνων στην Κωνσταντινούπολη). Οι μουσουλμάνοι που εκτοπίστηκαν από την Ελλάδα, εκτός εκείνων στη Δυτική Θράκη, ήταν περίπου 400.000 με 500.000 (στην πλειοψηφία Τούρκοι). Περίπου 1-1,2 εκατομμύρια Ορθόδοξοι Χριστιανοί – εκτός εκείνων στη Κωνσταντινούπολη, τον Ίμβρο και τον Τένεδο – εγκατέλειψαν την Τουρκία (540.000 άτομα τοποθετήθηκαν στην ελληνική Μακεδονία)iii.

Η Συνθήκη της Λωζάννης του 1923 ήταν διασφάλιση της ίσης προστασίας για τις «μη μουσουλμανικές μειονότητες στην Τουρκία» (όχι μόνο Ορθόδοξους Έλληνες) και την «μουσουλμανική μειονότητα στην Ελλάδα» (χρησιμοποιείται για επί το πλείστον Τούρκους, Πομάκους και Ρομά). Αυτή η μειονοτική ομάδα είναι η μόνη ομάδα που αναγνωρίζεται επίσημα από το ελληνικό κράτος με το καθεστώς της μειονότητας. Η Ελλάδα ποτέ δεν αμφισβήτησε την ύπαρξη αυτής της ομάδας.

Περίληψη

Σε αυτή την έκθεση, τα Human Rights Without Frontiers Int'l (Διεθνή Ανθρώπινα Δικαιώματα Χωρίς Σύνορα), που είναι μια ανεξάρτητη μη κυβερνητική οργάνωση, εξέφρασε τις θεμελιώδεις ελευθερίες και ανησυχίες της εθνικής τουρκικής μειονότητας στην Ελλάδα σχετικά με τα ανθρώπινα δικαιώματα. Προκειμένου να ερευνά τους ισχυρισμούς τα HRWF Int'l συμμετείχε στην επίσκεψη ανακάλυψης στη Θράκη μεταξύ 16-20 Οκτωβρίου 2012. Τα ευρήματα αυτής της επίσκεψης έχουν συμπεριληφθεί στην έκθεση.

Στην 1. Ενότητα περιγράφεται το ιστορικό υπόβαθρο των προβλημάτων ταυτότητας των εθνικών Τούρκων στη Θράκη, που ζουν σε αυτήν την περιοχή επί αιώνες. Οι συμφωνίες που έγιναν με τη Συνθήκη της Λωζάννης του 1923 μετά την κατάρρευση της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, είχαν στόχο την προστασία της πολιτιστικής ακεραιότητας σχετικά με την γλώσσα, τη θρησκεία και τον πολιτισμό της εθνικής τουρκικής κοινότητας; αλλά, η ελληνική πολιτεία από τη δεκαετία του 1990 λειτούργησε για την προώθηση μιας πολιτικής εθνικής αφομοίωσης, που εκτείνεται ακόμη και στο σημείο άρνησης της ύπαρξης τέτοιων εθνικών μειονοτήτων εντός των ορίων της. Η τουρκική ταυτότητα αποκρύβεται συστηματικά, προς όφελος της απόκτησης ενός ομοιογενούς ελληνικής κοινωνίας. Έτσι επίσημα απαγορεύεται στην Ελλάδα η χρήση του όρου «Τουρκική Μειονότητα».

Στην 2. Ενότητα εξετάζεται η επίσημη στάση της ελληνικής κυβέρνησης όσον αφορά την απάντησή της σε αυτούς τους ισχυρισμούς. Η Ελληνική Δημοκρατία αμφισβητήθηκε με την ευκαιρία της Παγκόσμιας Περιοδικής Επισκόπησης στη Συνεδρίαση του 2011 του Συμβουλίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του ΟΗΕ. Το Συμβούλιο, κάλεσε την Ελλάδα να σέβεται το δικαίωμα αυτοπροσδιορισμού της εθνικής τουρκικής κοινότητας, να δημιουργεί τις μεταρρυθμίσεις που θα εξασφαλίσουν την πρόοδο της δίγλωσσης εκπαίδευσης και να αναγνωρίσει ευρύτερες εξουσίες σχετικά με την ελευθερία της έκφρασης και αυτοπροσδιορισμού για την τουρκική μειονότητα.

Στην 3. Ενότητα περιγράφονται τα ευρήματα της διερευνητικής επίσκεψης στην Θράκη τον Οκτώβριο του 2012. Αυτά τα ευρήματα διαβιβάζονται κάτω από διάφορους τίτλους.

Σχετικά με την σχολική εκπαίδευση των παιδιών της μειονότητας

Σύμφωνα με την Συνθήκη της Λωζάννης, εγγυάται το δικαίωμα της εθνικής τουρκικής μειονότητας να ανοίξει σχολείο συμπεριλαμβανομένου και του δικαιώματος «να χρησιμοποιεί τη δική τους γλώσσα και να ασκεί ελεύθερα τη θρησκεία της». Αλλά πολλές πολιτικές της ελληνικής κυβέρνησης έκαναν αρκετά προβληματική την υλοποίηση αυτών των διατάξεων. Η περιορισμένη πρόσβαση σε απαραίτητους τουρκικούς εκπαιδευτικούς πόρους σημειώθηκαν στο πλαίσιο του προβλήματος στην εκπαίδευση συμπεριλαμβανομένου του προγράμματος σπουδών, σχολικών βιβλίων και δασκάλων. Η έκθεση καλεί για την επανεξέταση των πολιτικών που επηρεάζουν την μειονοτική εκπαίδευση σε όλα τα επίπεδα.

Σχετικά με την ελευθερία του συνεταιρίζεσθαι.

Αυτή η ενότητα διερευνά τις τρεις αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων για την παραβίαση του δικαιώματος στην ελευθερία του συνεταιρίζεσθαι από την ελληνική κυβέρνηση. Συγκεκριμένοι οργανισμοί που αυτοπροσδιορίζονται ως «Τουρκοί» αναγκάζονται να κλείνουν με την αιτιολογία ότι απειλούν τη δημόσια τάξη και ότι οι αρχές δεν αναγνωρίζουν το νομικό καθεστώς των εθνικών μειονοτήτων. Παρά τις αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου που επιτρέπουν την επαναλειτουργία αυτών των συλλόγων, η Ελλάδα δεν έχει ακόμη

επιστρέφει το νομικό τους καθεστώς. Η αποτυχία στην εκπλήρωση των αποφάσεων του Δικαστηρίου αποτελεί εμπόδιο για την πρόσβαση στη δικαιοσύνη. Τα Διεθνή Ανθρώπινα Δικαιώματα Χωρίς Σύνορα, καλούν την ελληνική κυβέρνηση να εφαρμόσει τις αποφάσεις αυτές έγκαιρα και για την άρση όλων των εμποδίων που σχετίζονται με την χρήση της λέξης «τουρκική» στο μέλλον.

Σχετικά με την ελευθερία της θρησκείας για τον διορισμό των Μουφτήδων και Ιμάμηδων

Ενώ οι «γνωστές θρησκείες» έχουν τη δυνατότητα να επιλέξουν τους δικούς τους θρησκευτικούς ηγέτες, η ελληνική πολιτεία έχει θέσει σε εφαρμογή διακρίσεις, αποκλείοντας το ίδιο δικαίωμα για την μουσουλμανική μειονότητα στη Θράκη. Ένας νόμος που θεσπίστηκε το 1991, έδωσε στο ελληνικό κράτος την εξουσία να διορίζει τους μουφτήδες, χωρίς να λαμβάνει υπόψη τους μουσουλμάνους που ζουν στη Θράκη, έτσι ώστε προσβάλλοντας την αυτονομία που ορίζεται με την Συνθήκη της Λωζάννης δημιούργησε εντάσεις στην κοινότητα. Το κράτος, με το νόμο που εγκρίθηκε το 2007 και με πρόσθετους κανονισμούς τέθηκε σε ισχύ το 2013, ανέλαβε την εξουσία διορισμού των ιμάμηδων, προκειμένου να κάνουν κήρυγμα στα τζαμιά και να δώσουν θρησκευτική διδασκαλία στα δημόσια σχολεία, χωρίς καμία διαβούλευση με τους μειονοτικούς ή εκλεγμένους θρησκευτικούς λειτουργούς της μειονότητας.

Σχετικά με την ελευθερία της έκφρασης και των μέσων ενημέρωσης.

Σε αυτήν την ενότητα εξετάστηκαν οι περιοριστικές πολιτικές των ελληνικών αρχών που απειλούν την ελευθερία έκφρασης των τουρκικών μέσων ενημέρωσης. Οι εφημερίδες και τα ραδιόφωνα υποβλήθηκαν σε σκληρές εφαρμογές, όπως οι εξτρεμιστικές προϋποθέσεις για την εγγραφή, που αποσκοπούν την αποσιώπηση των μέσων ενημέρωσης στα τουρκικά, τα υπέρογκα πρόστιμα και η κατάχρηση των νόμων που αφορούν τις υποθέσεις δυσφήμισης.

Σχετικά με το Άρθρο 19 του νόμου περί ιθαγένειας και την αυθαίρετη αφαίρεση της ιθαγένειας.

Η ενότητα αυτή εξετάζει, υπό το πρίσμα των διεθνών προτύπων, την αυθαίρετη αφαίρεση της ιθαγένειας από 60.000 εθνικά Τούρκους μεταξύ 1955-1998. Επίσης η ενότητα αυτή καταδικάζει την έλλειψη διαφάνειας στη διαδικασία της υποτιθέμενης ανάκτησης της ιθαγένειας και τις απώλειες που υπέστησαν τα θύματα.

Σχετικά με τα ρατσιστικά περιστατικά

Αυτό το τμήμα αποκαλύπτει τη λίστα μιας σειράς επιθέσεων και συμβάντων, που βασίζονται στο μίσος και που διενεργούνται το 2012 από τα μέλη του ακροδεξιού κόμματος της Χρυσής Αυγής κατά των εθνικών Τούρκων.

Τα Διεθνή Ανθρώπινα Δικαιώματα Χωρίς Σύνορα καλούν την Ελληνική Δημοκρατία να σεβαστεί την ίση προστασία, σύμφωνα με το νόμο, της εθνικής τουρκικής μειονότητας. Αυτό είναι δυνατό μόνο με την απαλλαγή από τη συζήτηση, της φύσεως φαύλου κύκλου, που αφορά τον προσδιορισμό των ομάδων και δίνοντας προτεραιότητα στην προστασία των ατομικών δικαιωμάτων. Έτσι η Ελλάδα θα εκπληρώσει τις υποχρεώσεις του διεθνούς δικαίου και θα ενισχύσει το κράτος του δικαίου εντός των ορίων της.

I. Ενότητα

Η Ταυτότητα και το Πρόβλημα Αναγνώρισης

Οι εθνικά Τούρκοι στη Θράκη, που ζουν εντός των συνόρων της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας από τον 14^ο αιώνα, αρνούνται να αναγνωρίζονται μόνο ως θρησκευτική μειονότητα, αυτοπροσδιορίζονται ως «Τούρκοι» ή «Μουσουλμάνοι Τούρκοι». Από τη δεκαετία του 1920 μέχρι τα πρώτα χρόνια της δεκαετίας του 1970, ο επίσημος ελληνικός λόγος χρησιμοποίησε εναλλακτικά τις έννοιες «μουσουλμανική μειονότητα» ή «τουρκική μειονότητα» στη Δυτική Θράκη. Οι ελληνικές αρχές αργότερα άλλαξαν πολιτική. Απαγόρευσαν την χρήση της λέξης «τουρκική μειονότητα» και έκανα την αναφορά ότι η μουσουλμανική μειονότητα αποτελείται από τρία διαφορετικά στοιχεία, άτομα τουρκικής καταγωγής, τους Πομάκους και τους Ρομά.iv Αυτή η στροφή απογειώθηκε με την εξήγηση του Έλληνα Πρωθυπουργού το 1991, ότι η μειονότητα στη Θράκη δεν είναι τουρκική αλλά μουσουλμανική και αποτελείται από τρεις ιδρυτικές ομάδες που τα ονόματα περιγράφηκαν παραπάνω.

Από τα μέσα της δεκαετίας του 1950 οι ελληνικές αρχές προσπάθησαν να ενθαρρύνουν την κατασκευή μιας ξεχωριστής ταυτότητας Πομάκων για τις κοινότητες στη Θράκη που ζουν γενικά στις ορεινές περιοχές των συνόρων με τη Βουλγαρία και μιλούν Πομάκικα. Η πολιτική διαίρεσης της μουσουλμανικής μειονότητας σε τρεις διαφορετικές εθνικές ομάδες εξυπηρετούσε προφανώς το σκοπό καταστροφής της ακεραιότητας και της ενότητας αυτής της μειονότητας. Αλλά η συντριπτική πλειοψηφία της κοινότητας που μιλούν τη γλώσσα των Πομάκων συγκεντρώθηκε γύρω από ένα κοινό σκοπό με την τουρκική εθνική ομάδα.

Οι Μουσουλμάνοι εθνικά Τούρκοι στην Ελλάδα προστάτευσαν την ομοιογενή δομή στον πολιτισμό, την θρησκεία και την γλώσσα τους. Μέσω εσωτερικών γάμων απέφυγαν την καταστροφή της κοινωνικής τους ενότητας. Όπως αναφέρεται στις συνομιλίες κατά τη διάρκεια της επίσκεψης των Διεθνών Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων Χωρίς Σύνορα τον Οκτώβριο του 2012, οι άνθρωποι αυτοί ενώ εξακολουθούν να αυτοπροσδιορίζονται ως Τούρκοι v, πήραν την ελληνική ιθαγένεια, απέκτησαν ελληνική ταυτότητα και ελληνικό διαβατήριο και την στρατιωτική θητεία τους έκαναν στο ελληνικό στρατό. Η ειρηνική συνύπαρξη αυτών των δύο ταυτοτήτων είναι μια αναμφισβήτητη πραγματικότητα και δεν μπορεί να αγνοηθεί. Ποτέ δεν δόθηκε αποδεικτικό στοιχείο από τις ελληνικές αρχές ότι αυτή η διπλή ταυτότητα απειλεί την ασφάλεια της χώρας, τη δημόσια τάξη ή την εδαφική ακεραιότητα.

Οι ελληνικές αρχές αρνήθηκαν να αποκαλούν αυτούς τους ανθρώπους ως «Τούρκους», αντί αυτού επίμονα συνέχισαν την ονομασία τους ως Ελλήνων μουσουλμάνων. Η κυβέρνηση δεν αναγνωρίζει αυτούς τους ανθρώπους ως μια εθνική μειονότητα, αλλά ως ένα κομμάτι της «μουσουλμανικής μειονότητας», αλλά η μουσουλμανική μειονότητα σύμφωνα με την Συνθήκη της Λωζάννης προστατεύεται στο «ελληνικό έδαφος».

Η πληθυσμιακή δομή της Ελλάδας άλλαξε τα τελευταία 80 χρόνια και ιδιαίτερα τα τελευταία δέκα χρόνια, με την μετανάστευση αυξανόμενου αριθμού μουσουλμάνων από την Αφρική και την Ασία vi. Η εξέλιξη αυτή με την πτυχή της, άδειασε την έννοια «μουσουλμανική μειονότητα της Ελλάδας» όπως περιγράφεται στην Ελλάδα από το 1923. Αλλά ακόμη η Συνθήκη της Λωζάννης παραμένει ως ο πιο παλαιότερος και ισχυρός ακρογωνιαίος λίθος των Μουσουλμάνων εθνικώς Τούρκων στο πλαίσιο της διεθνούς και εσωτερικού δικαίου.

Το πρόβλημα ταυτότητας της «μουσουλμανικής μειονότητας» έχει αντιμετωπιστεί με διάφορους τρόπους από διαφορετικούς φορείς:

Το Ελληνικό Κράτος: Στις 14 Φεβρουαρίου 2011, η Ελλάδα παρουσίασε την εθνική της έκθεση στην Παγκόσμια Περιοδική Επισκόπηση Ηνωμένων Εθνών και σε αυτό το θέμα ανέφερε vii:

Η Ελλάδα πιστεύει ακράδαντα ότι η προστασία που παρέχεται στα μέλη της μειονότητας πρέπει να εκτελείται με πλήρη σεβασμό στα ανθρώπινα δικαιώματα, τις ελευθερίες και στη βάση εφαρμογής των διεθνών συνθηκών. Η Ελλάδα αναγνωρίζει επίσημα μια μουσουλμανική μειονότητα στη Θράκη, η οποία αποτελείται από τρεις διαφορετικές ομάδες που απαρτίζονται από τα μέλη Τουρκικής καταγωγής, τους Πομάκους και τους Ρομά, ο κοινός παρανομαστής των οποίων είναι η ισλαμική πίστη. Η κάθε μια από αυτές τις ομάδες έχει τη δική της γλώσσα, τις πολιτιστικές παραδόσεις και την κληρονομιά, που είναι πλήρως σεβαστά από το κράτος. Το καθεστώς της εν λόγω μειονότητας ρυθμίζεται με τη Συνθήκη της Λωζάννης του 1923. Πέρα από την πλήρη συμμόρφωση με τις σχετικές διατάξεις της Συνθήκης της Λωζάννης, η ελληνική πολιτική και το δίκαιο αντανακλούν και εφαρμόζουν το κεκτημένο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το οποίο αποσκοπεί στις σημερινές κανόνες και τα πρότυπα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων καθώς επίσης και την βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης των μελών αυτής της μειονότητας και την ομαλή προσάρμοσή τους σε όλα τα επίπεδα της κοινωνίας, τόσο σε τοπικό όσο και σε εθνικό.

Ευρωπαϊκή Ένωση: Δεν αναφέρεται καμία θέση για το θέμα αυτό από την Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά στις 12 Απριλίου 2012 ο Ευρωβουλευτής Francois Alfonsi έφερε το θέμα στην επικαιρότητα παρέχοντας μια γραπτή ερώτηση στην Επιτροπή της Ευρωπαϊκής Ένωσης σχετικά με τα δικαιώματα της «Τουρκικής Μειονότητας στη Δυτική Θράκη».

Το Συμβούλιο της Ευρώπης: Στις 21 Απριλίου 2009 και τις 27 Ιανουαρίου 2012, η Κοινοβουλευτική Συνέλευση του Συμβουλίου της Ευρώπης, ενέκρινε δυο ψηφίσματα με αριθμό 11860 και 1704 και με θέμα «η θρησκευτική ελευθερία και τα άλλα ανθρώπινα δικαιώματα της μουσουλμανικής μειονότητας στη Θράκη (Ανατολική Ελλάδα) και μη μουσουλμανικών μειονοτήτων στην Τουρκία».

Στην έκθεση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής κατά του Ρατσισμού και της Μισαλλοδοξίας για την Ελλάδα, που εγκρίθηκε στις 2 Απριλίου 2009, χρησιμοποιούνται οι έννοιες «Μουσουλμανική Μειονότητα στη Δυτική Θράκη» και «Τουρκική κοινότητα».

Ηνωμένα Έθνη: Στις 8-16 Σεπτεμβρίου 2008, ο ανεξάρτητος εμπειρογνώμονας για τις μειονότητες των Ηνωμένων Εθνών Gay McDougall επισκέφτηκε την Ελλάδα προκειμένου να προωθήσει την εφαρμογή της Διακήρυξης για τα Δικαιώματα των Μελών μεταξύ άλλων εθνικών, θρησκευτικών ή γλωσσικών μειονοτήτων. Ο McDougall, κάλεσε την Ελληνική κυβέρνηση να αφήσει την συζήτηση αν υπάρχει ή όχι τουρκική μειονότητα στην Ελλάδα και να επικεντρωθεί στην προστασία του δικαιώματος αυτοπροσδιορισμού.

Υπουργείο Εξωτερικών των ΗΠΑ: Το Υπουργείο Εξωτερικών των ΗΠΑ, στην ετήσια έκθεση της για τη θρησκευτική ελευθερία στον κόσμο, χρησιμοποιεί την έννοια «μουσουλμανική μειονότητα στη Θράκη».

ΜΚΟ για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα: Το Human Right Watch (Παρατηρητήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων) χρησιμοποιεί τις έννοιες «Τουρκική Μειονότητα» ή «Εθνικά Τούρκοι».

Συστάσεις: Των Human Rights Without Frontiers Int'l στις ελληνικές αρχές;

- **Να σεβαστούν το δικαίωμα αυτοπροσδιορισμού των μελών της μειονότητας που προστατεύεται με τη Συνθήκη της Λωζάννης.**
- **Θέτοντας τέλος στη φαύλη συζήτηση για τον προσδιορισμό της ομάδας, να δώσουν προτεραιότητα στην προστασία των ατομικών και συλλογικών ανθρωπίνων δικαιωμάτων των μελών της μειονότητας.**

II. Ενότητα

Η Επίσημη Πολιτική της Ελλάδας Σχετικά με τους Εθνικά Τούρκους

Η Παγκόσμια Περιοδική Επισκόπηση της Ελλάδας (UPR) που πραγματοποιήθηκε στις 9 Μαΐου 2011 στα Ηνωμένα Έθνη είναι η πλέον πρόσφατη επίσημη ανακοίνωση της Ελλάδας για τη στάση της σε μια σειρά θεμάτων σχετικά με τους εθνικά Τούρκους στη Θράκη που αποτελούν κομμάτι της μουσουλμανικής μειονότητας, η οποία προστατεύεται με τη Συνθήκη της Λωζάννης του 1923. Η Ευρωπαϊκή Ομοσπονδία Τούρκων Δυτικής Θράκης (ΕΟΤΔΘ) συνέβαλε viii στην έκθεση, που εγκρίθηκε κατά τη σύνοδο ολομέλειας στις 22 Σεπτεμβρίου 2011, παραδίδοντας μια γραπτή ανακοίνωση.

Στην έκθεση ix που υποβλήθηκε από την Ελλάδα στο Συμβούλιο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων στο πλαίσιο της Παγκόσμιας Περιοδικής Επισκόπησης της Ελλάδας το 2011, αναφέρονταν τα εξής:

67. Η Ελλάδα πιστεύει ακράδαντα ότι η προστασία που παρέχεται στα μέλη της μειονότητας πρέπει να εκτελείται με πλήρη σεβασμό στα ανθρώπινα δικαιώματα και να βασίζεται στην εφαρμογή των σχετικών διεθνών συνθηκών. **Η Ελλάδα αναγνωρίζει επίσημα x μια μουσουλμανική μειονότητα στη Θράκη, η οποία αποτελείται από τρεις διαφορετικές ομάδες, που απαρτίζεται από μέλη Τουρκικής, Πομακικής, και Ρομά καταγωγής και ο κοινός παρανομαστής είναι η ισλαμική πίστη.** Η κάθε μια από αυτές τις ομάδες έχει τη δική της γλώσσα, τις πολιτιστικές παραδόσεις και κληρονομιά, που είναι πλήρως σεβαστά από το κράτος. Το καθεστώς της εν λόγω μειονότητας ρυθμίζεται με τη Συνθήκη της Λωζάννης του 1923. Πέρα από την πλήρη συμμόρφωση με τις σχετικές διατάξεις της Συνθήκης της Λωζάννης, η ελληνική πολιτική και το δίκαιο αντανακλούν και εφαρμόζουν το κεκτημένο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το οποίο αποσκοπεί στις σημερινές κανόνες και τα πρότυπα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων καθώς επίσης και την βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης των μελών αυτής της μειονότητας και την ομαλή προσαρμογή τους σε όλα τα επίπεδα της κοινωνίας, τόσο σε τοπικό όσο και σε εθνικό.

68. Τα τελευταία χρόνια έχουν εγκριθεί σημαντικά μέτρα από τις ελληνικές κυβερνήσεις υπέρ της μουσουλμανικής μειονότητας, που καλύπτουν ένα ευρύ φάσμα τομέων. Έχει δοθεί μια ιδιαίτερη έμφαση στον τομέα της **παιδείας**. Τα άλλα μέτρα στοχεύουν στην προστασία και την ενθάρρυνση **της πολιτιστικής ταυτότητας** των μελών της μουσουλμανικής μειονότητας και την διευκόλυνση της πρόσβασης στην απασχόληση στο δημόσιο τομέα μέσω ειδικών μέτρων. Επίσης έχουν ληφθεί πρόσθετα μέτρα προκειμένου να επωφεληθούν τα μέλη της μουσουλμανικής μειονότητας, ιδίως οι γυναίκες και οι νέοι, από τα προγράμματα και τα σχέδια σε εθνικό επίπεδο, που σε ορισμένες περιπτώσεις συγχρηματοδοτούνται από την Ευρωπαϊκή Ένωση, σε οριζόντια θέματα, όπως αναφέρεται στην παρούσα έκθεση, ιδίως **στους τομείς που αφορά την καταπολέμηση διακρίσεων, την καταπολέμηση της μισαλλοδοξίας, την προώθηση της ισότητας των φύλων, την πρόσβαση στην απασχόληση, τον διαπολιτισμικό διάλογο και την εκπαίδευση για τα ανθρώπινα δικαιώματα.**

69. Στον τομέα της παιδείας η Ελλάδα έχει εγγυηθεί την ομαλή λειτουργία των **μειονοτικών σχολείων** στη Θράκη. Στη Θράκη, ένας αυξανόμενος αριθμός μαθητών, μελών της μουσουλμανικής μειονότητας, **προτιμά το κρατικό εκπαιδευτικό σύστημα.** Το ελληνικό κράτος έχει ρυθμίσει την επιλογή αυτή επιτυχώς με μέτρα που στοχεύουν την προστασία πολιτιστικών και γλωσσικών χαρακτηριστικών, όπως η πιλοτική εφαρμογή του **κατά επιλογήν μαθήματα γλώσσας** και εισαγωγή μαθημάτων γλώσσας και πολιτισμού για τις μουσουλμανικές οικογένειες **στα σχολεία** της Θράκης. Επιπλέον, εφαρμόζονται από το 1997 σχετικά προγράμματα που

προωθούνται από το Υπουργείο Παιδείας και συγχρηματοδοτούνται από την ΕΕ. Τέλος, «**το Πρόγραμμα εκπαίδευσης των παιδιών της μουσουλμανικής μειονότητας στη Θράκη**» που ολοκληρώνεται το 2013, στοχεύει την καταπολέμηση σε περαιτέρω επίπεδο της εγκατάλειψης του σχολείου και την διευκόλυνση προσαρμογής των μουσουλμάνων μαθητών στα ελληνικά σχολεία.

70. Έχουν ληφθεί πρόσθετα μέτρα υπέρ των μουσουλμάνων μαθητών, συμπεριλαμβανομένων των παρακάτω. α) Με το Νόμο Αριθ. 3404/2002, πέραν της καθορισμένης ποσόστωσης στα Ανώτατα Τεχνολογικά Ιδρύματα για τους μουσουλμάνους απόφοιτους των σχολών επαγγελματικής εκπαίδευσης, μια **ειδική ποσόστωση 0,05% για τους μουσουλμάνους μαθητές που εισέρχονται στην τριτοβάθμια εκπαίδευση**. β) Σε κάθε ακαδημαϊκό έτος 500 ευρώ μηνιαία υποτροφία για τους μουσουλμάνους φοιτητές στην τριτοβάθμια εκπαίδευση γ) Ειδική υποτροφία για τους σπουδαστές που είναι απόφοιτοι μουσουλμανικών μειονοτικών σχολείων.

Το Γραφείο Ύπατου Αρμοστή για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα, στη συλλογή του που περιέχει παρατηρήσεις και αναθεωρημένες κριτικές της χώρας, εκθέσεις των οργάνων της Συνθήκης, συμπεριλαμβανομένων και άλλων σχετικών επίσημων εγγράφων των Ηνωμένων Εθνών, πληροφορίες σχετικά με τις ειδικές διαδικασίες, αναφέρεται σε μια σειρά ζητημάτων που αφορούν τους εθνικούς Τούρκους στη Θράκη:

Ελευθερία θρησκείας ή πεποιθήσεων, έκφρασης, συνεταιρίζεσθαι και ειρηνικής συνάθροισης, δικαίωμα συμμετοχής στη δημόσια και πολιτική ζωή.

45. Η CERD χι έχει ανησυχία σχετικά με τα εμπόδια που αντιμετωπίζουν ορισμένες εθνικές ομάδες στη χρήση της ελευθερίας του συνεταιρίζεσθαι και **σημείωσε την πληροφορία σχετικά με την απόρριψη καταγραφής και το αναγκαστικό κλείσιμο των συλλόγων** που στην ονομασία τους περιέχουν τις λέξεις «μειονότητα», «τουρκικό» ή «μακεδονικό». Η CERD πρότεινε στην Ελλάδα να λαμβάνει μέτρα που να διασφαλίσουν την αποδοτική χρήση από όλα τα άτομα των πολιτιστικών δικαιωμάτων και του δικαιώματος στην ελευθερία του συνεταιρίζεσθαι, συμπεριλαμβανομένης της χρήσης της γλώσσας. Ο ανεξάρτητος εμπειρογνώμονας μειονοτήτων κάλεσε την Ελλάδα σε πλήρη συμμόρφωση με τις αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, όπου εκφράζεται ότι πρέπει να επιτρέπεται στους συλλόγους η χρήση των λέξεων «Μακεδονικό» ή «Τουρκικό» στις ονομασίες τους.

Δικαίωμα εκπαίδευσης και συμμετοχής στην πολιτιστική ζωή της κοινωνίας.

54. Η CERD ανησυχεί για την πρόσβαση σε ποιοτική εκπαίδευση, που ισχυρίζεται ότι είναι περιορισμένη, της μειονότητας στην Δυτική Θράκη που μιλά τουρκικά. **Η CERD συνιστά στην Ελλάδα να βελτιώνει την ποιότητα εκπαίδευσης για τις μουσουλμανικές μειονότητες και τις εθνοραστες εθνικές ομάδες**, συμπεριλαμβάνοντας την επιμόρφωση των εκπαιδευτικών αυτών των ομάδων, την παροχή επαρκούς αριθμού σχολείων δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης και την ίδρυση νηπιαγωγείων που θα παρέχουν εκπαίδευση στους μαθητές στην μητρική τους γλώσσα.

55. Η CEDAW εξέφρασε τις ανησυχίες της σχετικά με την χαμηλή εκπροσώπηση γυναικών από τις μειονοτικές ομάδες στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Η CEDAW προέτρεψε να ληφθούν μέτρα για να αυξηθεί η επίγνωση σχετικά με τη σημασία της εκπαίδευσης ως ανθρώπινο δικαίωμα. Η CEDAW πρότεινε να ληφθούν προσωρινά ειδικά μέτρα προκειμένου να αυξηθεί η εκπροσώπηση των γυναικών στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Οι μειονότητες και τα τοπικά δικαιώματα

56. Ο ανεξάρτητος εμπειρογνώμονας, ύστερα από την επίσκεψή του στην Ελλάδα το Σεπτέμβριο του 2008, για θέματα μειονοτικών ζητημάτων δήλωσε ότι η Ελλάδα αναγνωρίζει μόνο μια μειονότητα, εκείνη που προστατεύεται με τη Συνθήκη της Λωζάννης του 1923, την μουσουλμανική

κοινότητα στη Δυτική Θράκη. Σε αυτό το πλαίσιο ο ανεξάρτητος εμπειρογνώμονας παρατήρησε ότι, η επίσημη αναγνώριση μιας μειονότητας από ένα κράτος, δεν είναι ακριβής όσον αφορά τις υποχρεώσεις του κράτους έναντι των μειονοτικών πληθυσμών. Ο ανεξάρτητος εμπειρογνώμονας πρότρεψε την Ελλάδα να προστατεύει τα δικαιώματα του συνεταιρίζεσθαι, της ελευθερίας έκφρασης και του αυτοπροσδιορισμού των μειονοτικών κοινοτήτων. Παρομοίως η CERD σημείωσε την επεξήγηση της Ελλάδας για την αναγνώριση μόνο μιας μειονότητας και προέτρεψε την Ελλάδα σχετικά με την εφαρμογή χωρίς διακρίσεις των δικαιωμάτων που αναφέρονται στο άρθρο 5 της Σύμβασης, για όλες τις ομάδες εντός του πεδίου εφαρμογής της Σύμβασης.

57. Η Ελλάδα στην απάντησή της στις παρατηρήσεις του ανεξάρτητου εμπειρογνώμονα επανέλαβε τη δέσμευσή της σχετικά με το σεβασμό στα δικαιώματα των μειονοτήτων. Η Ελλάδα απέρριψε σθεναρά τις περιγραφές που υποστηρίζουν ότι προωθεί μόνο μια ενιαία εθνική ταυτότητα και οι πολίτες που θέλουν να εκφράσουν ελεύθερα τη εθνική τους ταυτότητα εμποδίζονται. Η Ελλάδα αν και δεν αναγνωρίζει μια διαφορετική εθνική ή γλωσσική μειονότητα με την ονομασία «Μακεδονική», εγγυάται ότι σέβεται πλήρως τα ατομικά δικαιώματα των προσώπων που ισχυρίζονται ότι είναι μέλη αυτής της μειονότητας. Η Ελλάδα επίσης απάντησε σε περιγραφές στο θέμα της κατάστασης της μουσουλμανικής μειονότητας στη Θράκη και της κατάστασης των Ρομά και τη θρησκευτική ελευθερία.

Πριν την UPR, η Τουρκία ήταν η μόνη χώρα που έθετε ερώτηση στην Ελλάδα σε μια σειρά θεμάτων σχετικών με την κατάσταση των εθνικώς Τούρκων στη Θράκη.

- Τα θρησκευτικά δικαιώματα της Τουρκικής Μειονότητας στη Δυτική Θράκη προστατεύονται από διεθνείς συνθήκες. **Οι ελεύθερα εκλεγμένοι Μουφτήδες Κομοτηνής και Ξάνθης δεν αναγνωρίζονται.** Μαζί με αυτό, ο **Νόμος αριθμού 3536/2007(νόμος διορισμένων ιμάμηδων)**, με τον οποίο η μειονότητα είναι οριστικά αντίθετη, είναι μια άλλη πηγή ανησυχίας.
- Η αναθεώρηση της **νομοθεσίας σχετικά με τα βακούφια**, σε συνεννόηση με τη μειονότητα, θα παρέχει την άμεση χρήση και τον έλεγχο των βακούφικων ιδιοκτησιών της στην μειονότητα και θα θέσει τέλος στην κακή χρήση των βακούφικων περιουσιακών στοιχείων και την απαλλοτρίωσή τους.
- Στο άρθρο 73 της έκθεσης εκφράζεται ότι, η κυβέρνηση διερευνά τρόπους και μέσα για **την εφαρμογή των αποφάσεων του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων σχετικά με την Τουρκική Ένωση Ξάνθης, τον Πολιτιστικό Σύλλογο Τούρκων Γυναίκων Ροδόπης και τον Σύλλογο Μειονοτικής Νεολαίας Έβρου.** Αλλά τα Ελληνικά Δικαστήρια συνεχίζουν να απορρίπτουν τις αιτήσεις των προαναφερθεισών συλλόγων, που αφορούν την εφαρμογή των αποφάσεων του ΕΔΑΔ με την αιτιολογία ότι οι αποφάσεις του ΕΔΑΔ δεν καταρρίπτουν τις αποφάσεις των εθνικών δικαστηρίων, για αυτό δεν έχει άμεση επίπτωση στο εθνικό δίκαιο. Από την άλλη τα Ελληνικά Δικαστήρια απορρίπτουν παρόμοιες αιτήσεις και των άλλων Μειονοτικών ΜΚΟ (Μη Κυβερνητικών Οργανώσεων). Οι σχετικές αποφάσεις του ΕΔΑΔ ακόμη παραμένουν να εφαρμοστούν από την Ελλάδα.
- Η ελληνική κυβέρνηση έχει κληθεί να κινήσει τη διαδικασία για την ίδρυση τουρκικών **νηπιαγωγείων** για τα παιδιά της μειονότητας στην Κομοτηνή και την Ξάνθη.
- Είναι ανάγκη η επιτάχυνση της διαδικασίας χορήγησης εκ νέου της ιθαγένειας σε 60.000 περίπου Έλληνες πολίτες καθώς και τους απογόνους τους, που τους αφαιρέθηκε με τον **Άρθρο 19 του Ελληνικού Δικαίου** Ιθαγένειας, το οποίο καταργήθηκε στη συνέχεια. Ως αποτέλεσμα αυτής της διαδικασίας θα πρέπει να εισαχθεί ένας μηχανισμός για την αντιστάθμιση των απωλειών αυτών των ανθρώπων όσον αφορά τα δικαιώματα ιδιοκτησίας τους.

- Οι αυστηρές ποινές που δόθηκαν τελευταία στα μειονοτικά **μέσα ενημέρωσης**, αντιλαμβάνεται ως μέσο εκφοβισμού από τη μειονότητα. Πρόσφατα οι εφημερίδες Γκιουντέμ και Μίλλέτ καταδικάστηκαν να πληρώσουν βαριά πρόστιμα για αποζημίωση, λόγω των άρθρων τους σχετικά με μια ελληνίδα δασκάλα στο Τουρκικό Μειονοτικό Σχολείο του Μεγάλου Δερείου. Το δικαστήριο αποφάσισε οι εν λόγω εφημερίδες να πληρώσουν 150.000 ευρώ και 120.000 ευρώ που μπορούν να οδηγήσουν στην πτώχευσή τους.
 - Τα μέλη της μειονότητας είναι **αντιμέτωποι με βαριά πρόστιμα, λόγω της κατασκευής μινιάρων στα τζαμιά**. Αυτά τα βαριά πρόστιμα δεν είναι ανάλογα με τα έσοδά τους και τους σέρνει σε μια οικονομική δυσχέρεια. Το πιο πρόσφατο είναι ότι τρία μέλη της μειονότητας που εργάστηκαν στην κατασκευή του μινιάρ στο τζαμί της Αύρας καταδικάστηκαν με τρεις μήνες φυλάκιση και 122 ευρώ πρόστιμο ανά άτομο.
1. Η κυβέρνηση προβλέπει την επιλογή να επιτρέψει την εκλογή Μουφτιδών στην Τουρκική Μειονότητα, όπως εγγυάται από τις διεθνείς συμφωνίες καθώς και από την ελληνική νομοθεσία, για παράδειγμα τον Νόμο Αρ. 2345 του 1920;
 2. Τι είδους μέτρα θα πάρει η ελληνική κυβέρνηση για την αναθεώρηση της νομοθεσίας σχετικά με τα βακούφια σε συνεννόηση με την μειονότητα;
 3. Τι προβλέπει η ελληνική κυβέρνηση για την εφαρμογή των αποφάσεων του ΕΔΑΔ σχετικά με την Τουρκική Ένωση Ξάνθης, τον Πολιτιστικό Σύλλογο Τούρκων Γυναικών Ροδόπης και τον Μειονοτικό Σύλλογο Νεολαίας Έβρου; Ποιά μέτρα θα λάβει για την λύση του προβλήματος άρνησης της εθνικής ταυτότητας;
 4. Η ελληνική κυβέρνηση προγραμματίζει να προωθήσει τις απαραίτητες διαδικασίες για άνοιγμα τουρκικών νηπιαγωγείων στην Κομοτηνή και την Ξάνθη;
 5. Υπάρχει μια βελτίωση σχετικά με τη διαδικασία επιστροφής της ιθαγένειας σε 60.000 περίπου Έλληνες πολίτες που τους έχει αφαιρεθεί με το Άρθρο 19. του Ελληνικού Δικαίου Ιθαγένειας, το οποίο καταργήθηκε αργότερα; Η ελληνική κυβέρνηση, ως αποτέλεσμα αυτής της διαδικασίας, πως προγραμματίζει να αποζημιώσει τις απώλειες των δικαιωμάτων ιδιοκτησίας;
 6. Οι τελευταίες βαριές ποινές στα μέσα μαζικής ενημέρωσης της μειονότητας, φαίνονται ως μια σαφή παραβίαση της ελευθερίας έκφρασης και του Τύπου στον νομικό χώρο της Ε.Ε. Το Ελληνικό Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης σκέφτεται να εργαστεί επάνω σε πιο φιλελεύθερο Νόμο Μέσω Ενημέρωσης;
 7. Υπάρχουν σχέδια της ελληνικής κυβέρνησης ως προς την δημιουργία πιο ευέλικτων προϋποθέσεων για την κατασκευή μινιάρων;

Κατά τη διάρκεια της διαλογικής συζήτησης η Ελλάδα πήρε τον λόγο για να πει τα εξής:

50. Στην ερώτηση σχετικά με την γενική «προστασία μειονότητας» των ατόμων μελών των ομάδων που δεν αναγνωρίζονται ως μειονότητες, η Ελλάδα σέβεται πλήρως τα ανθρώπινα δικαιώματα, ανεξαρτήτως της μη επίσημης αναγνώρισης των ατόμων που δηλώνουν ότι ανήκουν σε μια συγκεκριμένη ομάδα ή του ότι δεν δίνεται επίσημα το καθεστώς «μειονότητας» στην Ελλάδα.

Η ερώτηση σχετικά με την κατάσταση της μουσουλμανικής μειονότητας στη Θράκη και ιδίως στο θέμα της διοίκησης και της διαχείρισης των **μουσουλμανικών βακουφίων** στη Θράκη, ο νόμος που ψηφίστηκε το 2008 απάντησε στις μακροχρόνιες εκκρεμείς απαιτήσεις σχετικά με το να υπάρχουν μέλη της μειονότητας στις τρεις εκλεγμένες κύριες διοικητικές επιτροπές της

μουσουλμανικής μειονότητας μαζί με την ανάγκη ανανέωσης της διαδικασίας επιλογής μελών των διοικητικών επιτροπών αυτών των τριών μουσουλμανικών βακουφιών. Η κυβέρνηση μαζί με την εκλογή των μουφτήδων στη Θράκη ασχολείται καταλλήλως με το θέμα ώστε να προβεί σε αλλαγές ή σε πιθανές διορθώσεις. Όσον αφορά την **αφαίρεση της ελληνικής ιθαγένειας** από ορισμένα μέλη της μουσουλμανικής μειονότητας στη Θράκη, η κυβέρνηση κατήργησε το 1998 το Άρθρο 19 του νόμου για την ιθαγένεια, που επέτρεπε την αφαίρεση της ελληνικής ιθαγένειας από τα άτομα που έφυγαν από την Ελλάδα χωρίς την πρόθεση να επιστρέψουν. Πολλοί από αυτούς τους ανθρώπους που εγκατέλειψαν τη χώρα κατόπιν δικούς τους αιτήματος έχασαν την ελληνική ιθαγένεια και κέρδισαν μια ξένη υπηκοότητα. Υπάρχουν πολύ λίγοι μουσουλμάνοι χωρίς ιθαγένεια, λόγω της στέρησης. Για εκείνα τα άτομα που κατοικούν στη Θράκη παραχωρήθηκε ένα ειδικό δελτίο ταυτότητας. Έχουν ληφθεί συγκεκριμένα μέτρα για την επιστροφή της ελληνικής ιθαγένειας αυτών των σε μικρό αριθμό απατρίδων ατόμων.

51. Όσον αφορά την **ελευθερία του συνεταιρίζεσθαι** και τις τρεις αποφάσεις των αρμόδιων δικαστηρίων του ΕΔΑΔ σχετικά με τις τρεις ενώσεις που δεν καταχωρούνται, αυτές οι υποθέσεις εκκρεμούν στα αρμόδια ελληνικά πολιτικά δικαστήρια. Δεν υπάρχει ένας εποικοδομητικός διάλογος του Συμβουλίου της Ευρώπης με το τμήμα εφαρμογής των αποφάσεων του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου. Αλλά υπάρχουν πολλοί σύλλογοι και ΜΚΟ της μουσουλμανικής μειονότητας που καταγράφονται από τα αρμόδια δικαστήρια και λειτουργούν στη Θράκη χωρίς κανένα εμπόδιο.

Η έκθεση της ομάδας εργασίας UPR αντανακλά ως εξής την στάση της Ελλάδας:

12. Όσον αφορά τα δικαιώματα των ατόμων μελών των μειονοτήτων, **η Μουσουλμανική μειονότητα στη Θράκη** αποτελείται από τρεις διαφορετικές ομάδες, τα μέλη των οποίων είναι Τουρκικής, Πομακικής και Ρομά καταγωγής. Η κάθε μία από αυτές τις ομάδες έχει τη δική της ομιλούμενη γλώσσα, τις πολιτιστικές παραδόσεις και την κληρονομιά, που είναι πλήρως σεβαστά από το ελληνικό κράτος. Τα άτομα που ανήκουν στη μουσουλμανική μειονότητα στη Θράκη, είναι ελεύθερα να δηλώνουν την καταγωγή τους, να μιλούν την δική τους γλώσσα, να πληρούν τη θρησκεία τους και τα ειδικά τους έθιμα και παραδόσεις. Δεν υπάρχει άρνηση της εθνικής ταυτότητας αυτών των ομάδων.

14. Όσον αφορά την **εκπαίδευση** των μελών της μουσουλμανικής μειονότητας, η κυβέρνηση είναι έτοιμη να βελτιώσει τη λειτουργία των διαθέσιμων μειονοτικών σχολείων και να προσαρμόσει τις όλο και περισσότερες προτιμήσεις της μουσουλμανικής μειονότητας στα δημόσια σχολεία.

Κατά τη διάρκεια του δραστικού διαλόγου, 48 αντιπροσωπείες βρέθηκαν σε προφορική δήλωση. Υπήρξαν συνολικά 124 συμβουλές και η Ελλάδα συμφώνησε αμέσως με 97 από αυτούς, αποφασίστηκε η αναθεώρηση σε μεταγενέστερη ημερομηνία των 18, προκειμένου να εξεταστούν από τις αρμόδιες αρχές, ενώ οι 9 απορρίφθηκαν.

Η Ελλάδα ενώ σχολιάζοντας μια σειρά συστάσεων που δέχτηκε και απέρριψε, απέτυχε να εξηγήσει τη στάση της σχετικά με τις συστάσεις της Τουρκίας. Επίσης καμία από τις προτάσεις της Τουρκίας δεν υποστηρίχτηκε από την Ελλάδα.

Για παράδειγμα:

85.4. Να λαμβάνονται τα απαραίτητα μέτρα για την διασφάλιση της εκλογής των Μουφτήδων από την Τουρκική Μουσουλμανική Μειονότητα και κατήργηση των σχετικών διατάξεων του Νόμου 3536 στο θέμα διορισμού των ιμάμηδων που είναι σε σαφή αντίθεση με την μειονότητα (Τουρκία).

85.5. Αναθεώρηση της νομοθεσίας για τα βακούφια, σε συνεννόηση με τη μειονότητα, με τρόπο που να επιτρέπει τον άμεσο έλεγχο και την διαχείριση των βακούφικων ιδιοκτησιών της από την

μειονότητα και να τεθεί τέλος στην κακή χρήση και απαλλοτρίωση των βακούφικων περιουσιών (Τουρκία).

85.6. Έναρξη διαδικασιών για άνοιγμα νηπιαγωγείων στην Τουρκική γλώσσα για τα παιδιά της μειονότητας στην Κομοτηνή και την Ξάνθη (Τουρκία).

85.7. Επιτάχυνση της διαδικασίας επιστροφής της ιθαγένειας σε περίπου 60.000 έλληνες υπηκόους, από τους οποίους αφαιρέθηκε αυτή η υπηκοότητα λόγω του Άρθρο 19 του Κώδικα Ελληνικής Ιθαγένειας, που καταργήθηκε αργότερα. Καθιέρωση ενός μηχανισμού με σκοπό την αποζημίωση των απωλειών όσον αφορά τα δικαιώματα ιδιοκτησίας λόγω αυτής της διαδικασίας (Τουρκία).

85.8. Επανεκκίνηση της εκπαίδευσης στην τουρκική γλώσσα που απορρίπτεται από το 1972 και έναρξη διαλόγου με τις ΜΚΟ των τουρκικών κοινοτήτων στην Ρόδο και την Κω, για την επίλυση των προβλημάτων στον τομέα της θρησκευτικής ελευθερίας (Τουρκία).

III. Ενότητα

Επίσκεψη Ανακάλυψης στη Δυτική Θράκη των

HRWF Int'l:

Παρούσα Κατάσταση και Έκθεση

Από 16 έως 20 Οκτωβρίου 2012 τα HRWF Int'l (Ανθρώπινα Δικαιώματα Χωρίς Σύνορα) συμμετείχε σε μια επίσκεψη ανακάλυψης στη Θράκη, με σκοπό να αξιολογήσει την κατάσταση των ατόμων που είναι μέλη των εθνικών Τούρκων, μιας τοπικής κοινότητας, μιας μουσουλμανικής μειονότητας, η οποία προστατεύεται πέρα από την Συνθήκη της Λωζάννης xii του 1923, τις άλλες διμερείς συμφωνίες ανάμεσα στην Ελλάδα και την Τουρκία, αλλά και από άλλα διεθνή έγγραφα που έχουν υπογραφεί και επικυρωθεί από την Ελλάδα. xiii

Τουρκική και Ελληνική Σχολική Εκπαίδευση των Παιδιών της Μειονότητας

Σύμφωνα με την Συνθήκη της Λωζάννης του 1923, οι μη μουσουλμανικές μειονότητες στην Τουρκία και η μουσουλμανική μειονότητα στην Ελλάδα, «μαζί με το δικαίωμα να χρησιμοποιούν ελεύθερα τη δική τους γλώσσα και να εκτελούν τις θρησκευτικές τελετές, μπορούν επίσης να ιδρύσουν, να διαχειρίζονται και να ελέγχουν κάθε είδους φιλανθρωπικό ίδρυμα, σχολείο και παρόμοια ιδρύματα, με δικά τους έξοδα». xiv

Αλλά η πραγματικότητα είναι μακριά από τις διατάξεις αυτή της Συνθήκης και την επίσημη θέση της ελληνικής κυβέρνησης.

«Η αυτονομία» των μειονοτικών σχολείων: Σύμφωνα με τη Συνθήκη της Λωζάννης η μειονότητα έχει το δικαίωμα διαχείρισης των σχολείων της και ενώ αυτά τα σχολεία θα έπρεπε να έχουν καθεστώς ιδιωτικού σχολείου, με το χρόνο υπόκεινται σε ένα μεικτό καθεστώς που συμπεριλαμβάνει τόσο το δημόσιο όσο και το ιδιωτικό σχολικό καθεστώς. Περίπου 70 νόμοι από το Υπουργείο Παιδείας, διάταγμα και εγκύκλιο σε ισχύ νόμου έχουν ανεπανόρθωτα διαβρώσει την αυτονομία των μειονοτικών σχολείων. Αυτό, στην πράξη μέσω του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων διασφαλίζει στο κράτος ένα ευρύ έλεγχο σε όλα τα επίπεδα επάνω στα μειονοτικά σχολεία σχετικά με θέματα που αφορούν τη δημιουργία και τη λειτουργία των διοικητικών οργάνων των σχολείων, την πρόσληψη και απόλυση των εκπαιδευτικών, την δυνατότητα παρέμβασης σε θέματα που σχετίζονται με την μειονότητα.

Ο διορισμός ελληνόφωνων και τουρκόφωνων εκπαιδευτικών πέρασε σταδιακά εντελώς στην διαχείριση της ελληνικής κυβέρνησης. Στο παρελθόν xv ενώ υπήρχαν πολλά τμήματα για τους τουρκόφωνους εκπαιδευτικούς, η πρόσληψη του διδακτικού προσωπικού σήμερα είναι περιορισμένη με την Ειδική Παιδαγωγική Ακαδημία Θεσσαλονίκης (ΕΠΑΘ) xvi που υποστηρίζεται από το κράτος, ακόμα κι αν είναι ανεπαρκείς, σχετικά με την γνώση της τουρκικής γλώσσας και την ποιότητα του επιπέδου εκπαίδευσης.

Νηπιαγωγεία: Από την έγκριση του νόμου 3518/2006 από την Βουλή των Ελλήνων μέχρι σήμερα, ο οποίος καθιστά υποχρεωτική την εκπαίδευση από την ηλικία των πέντε ετών, η κυβέρνηση αρνείται επίμονα τις προτάσεις για άνοιγμα τούρκο-ελληνικών νηπιαγωγείων στα διαθέσιμα 174 δίγλωσσα δημοτικά σχολεία της εθνικής τουρκικής κοινότητας. xvii

Ο Πρόεδρος της Πολιτιστικής Εκπαιδευτικής Εταιρείας της Μειονότητας της Δυτικής Θράκης, Τζεμίλ Κάμπζα, που ιδρύθηκε το 2007 και είναι νομίμως καταχωρημένη, δήλωσε στα Διεθνή Ανθρώπινα

Δικαιώματα χωρίς Σύνορα ότι το 2011 έστειλαν την πρώτη αίτηση στο Υπουργείο Παιδείας για την έγκριση του αιτήματος για το άνοιγμα ενός ιδιωτικού δίγλωσσου νηπιαγωγείου στην Ξάνθη και ενός ιδιωτικού δίγλωσσου γυμνασίου στην Ροδόπη. xviii Το Υπουργείο Παιδείας έπρεπε να δώσει μια απάντηση από τον Μάρτιο του 2012, αλλά δεν το έκανε. Ο Τζεμίλ Καμπζά είπε ότι, έμαθαν πως η αίτησή τους στάλθηκε για την εξέταση στο Νομικό Συμβούλιο του Κράτους. Το Υπουργείο ανέφερε ότι θα προβεί σε τελική απόφαση ύστερα από την απόφαση του Νομικού Συμβουλίου. Ο Τζεμίλ Καμπζά είπε στα Human Rights Without Frontiers «Ας περιμένουμε και να δούμε».

Μερικές οικογένειες λόγω της έλλειψης δίγλωσσων νηπιαγωγείων που συνεχίζεται, αποφάσισαν να στείλουν τα παιδιά τους σε δημόσια νηπιαγωγεία στην ελληνική γλώσσα, παρά τον κίνδυνο να χάσουν τη δική τους γλωσσική και πολιτιστική ταυτότητα. Άλλοι αντιστέκονται και αρνούνται να στείλουν τα παιδιά τους σε νηπιαγωγεία στην ελληνική γλώσσα. Αυτές οι οικογένειες δεν αρνούνται τον ελληνικό πολιτισμό, αλλά σκέφτονται ότι όταν αρχίζουν τα παιδιά τους να πηγαίνουν σε αυτού του είδους νηπιαγωγείο, μαζί με τους συμμαθητές τους θα θέλουν να μείνουν σε ελληνικά δημόσια δημοτικά σχολεία και θα χάσουν τη θρησκεία και τον πολιτισμό.

Τον Σεπτέμβριο του 2012, στον Εχίνο (νομού Ξάνθης), όταν ο αντιπρόεδρος του σχολικού συμβουλίου Εχίνου, ο οποίος είναι Έλληνας Ορθόδοξος εθνικιστής, μετάδωσε στις αρχές επιθεώρησης, ότι 20 παιδιά δεν πήγαν στο νηπιαγωγείο πριν τον δημοτικό, προέκυψε μια διαφορά, έθεσε τις οικογένειες σε κίνδυνο ποινής ύψους 60 ευρώ που προβλέπεται σε περίπτωση μη συμμόρφωσης με τη νομοθεσία, λόγω της μη εκπλήρωσης μιας από τις προϋποθέσεις για να αρχίσει στο σχολείο.

Οι μητέρες των 20 παιδιών στα Διεθνή Ανθρώπινα Δικαιώματα Χωρίς Σύνορα είπαν «Μας είπαν να στείλουμε ένα έγγραφο στις εκπαιδευτικές αρχές, όπου να υποδεικνύει ότι κατά όλη τη διάρκεια του σχολικού έτους, τα παιδιά μας δεν μπόρεσαν να πάνε στο νηπιαγωγείο διότι ήταν άρρωστοι ή ότι δεν είμαστε οικονομικά σε θέση να στείλουμε τα παιδιά μας στο νηπιαγωγείο, αλλά αρνηθήκαμε να πούμε ψέματα».

Με μια κίνηση έκπληξη οι περιφερειακές επιθεωρητές των σχολείων αρνήθηκαν να εγγράψουν τα παιδιά και ο διευθυντής του σχολείου Χασάν Κουράκ απολύθηκε διότι έκανε την εγγραφή των παιδιών και τους έδωσε μάθημα.

Ο διευθυντής του σχολείου Χασάν Κουράκ, ο οποίος παρέχει εκπαίδευση για 33 χρόνια, συμπεριλαμβανομένων των 15 ετών στον Εχίνο, είπε στα Διεθνή Ανθρώπινα Δικαιώματα Χωρίς Σύνορα «Η προτεραιότητά μου ήταν να διασφαλίσω το μέλλον των παιδιών. Αποφάσισα να τους εγγράψω, να επιτρέψω να εισέλθουν στο σχολείο και να τους διδάξω. Απολύθηκα από τη θέση του διευθυντή σχολείου και απειλήθηκα με το να χάσω την σύνταξή μου εάν επέμενα». Στην θέση του Κουράκ διορίστηκε ένας άλλος Τουρκόφωνος συνάδελφός του.

Ο Κουράκ έκανε τη διανομή στους μαθητές του σχολικού υλικού στα Τουρκικά, αλλά ο αντιπρόεδρος του σχολικού συμβουλίου απαγόρευσε να δώσει τα Ελληνικά βιβλία. Σύμφωνα με τη Μορφωτική Συμφωνία ανάμεσα στην Ελλάδα και την Τουρκία το 1968, η Αθήνα παρέχει τα Ελληνικά, η Άγκυρα τα Τουρκικά βιβλία.

Συνεχίζουν οι ανησυχίες των μητέρων και δασκάλων για το μέλλον των είκοσι παιδιών. Φοβούνται την περίπτωση να μην μπορούν να εισέλθουν στις εξετάσεις τα παιδιά τους ή να μην μπορούν να λάβουν απολυτήριο πιστοποιημένο από το κράτος.

Τα σχολεία πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης: Τον Σεπτέμβριο του 2012 στη Θράκη υπήρχαν 174 δίγλωσσα σχολεία πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης της μειονοτικής κοινότητας (100 στον Νομό Ροδόπης, 58 στον Νομό Ξάνθης και 16 στον Νομό Έβρου) xix. Ο πρόεδρος του Κόμματος Ισότητας Ειρήνης Φιλίας (ΚΙΕΦ) Μουσταφά Αλή Τσαούς είπε στα Διεθνή Ανθρώπινα Δικαιώματα Χωρίς Σύνορα «Ενώ

οι τουρκόφωνοι εκπαιδευτικοί πληρώνονται από τη διοίκηση του σχολείου της εθνικής τουρκικής κοινότητας, οι ελληνόφωνοι πληρώνονται από το ελληνικό κράτος».

Κατά την διάρκεια της επίσκεψης ανακάλυψης του Εμπειρογνώμονα Ανεξάρτητων Μειονοτήτων των Ηνωμένων Εθνών Gay McDougall στη Θράκη, μεταξύ 8-16 Σεπτεμβρίου 2008, υπήρχαν 194 μειονοτικά δημοτικά σχολεία στη Θράκη, όπου διδάσκονταν τουρκικά και ελληνικά μαθήματα. Σύμφωνα με το νόμο 695/1977 για τη διδασκαλία του προγράμματος στην τουρκική γλώσσα, προτεραιότητα στον διορισμό έχουν οι απόφοιτοι μειονοτικοί δάσκαλοι από την Ειδική Παιδαγωγική Ακαδημία Θεσσαλονίκης (ΕΠΑΘ) xxxxi. Για τον λόγο αυτό, ποτέ δεν διορίστηκαν απόφοιτοι των τουρκικών πανεπιστημίων. Xxii

Με βάση την Μορφωτική Συμφωνία μεταξύ Ελλάδας και Τουρκίας το 1951, συμφωνήθηκε για αμοιβαία αποστολή δασκάλων των δύο χωρών. Με τα αιτήματα της ελληνικής πλευράς, ο αριθμός αυτός αυξήθηκε σε 35 το 1955. Ωστόσο, με την πάροδο του χρόνου, η Ελλάδα δήλωσε ότι τα μειονοτικά σχολεία στην Τουρκία χρειάζονται μόνο 16 δασκάλους, συνεπώς με βάση την αρχή της αμοιβαιότητας πήρε μια μονομερή απόφαση προς την κατεύθυνση ότι θα δεχτεί μόνο 16 δασκάλους ανταλλαγής από την Τουρκία.

Η μείωση του αριθμού των μειονοτικών δίγλωσσων σχολείων και των εγγράφων τουρκόφωνων μαθητών οφείλεται σε πολλούς λόγους, που επαναλαμβάνονται από τους δασκάλους και τους γονείς που μίλησαν το 2012 στα Διεθνή Ανθρώπινα Δικαιώματα Χωρίς Σύνορα και το 2008 υποβλήθηκε στην προσοχή και του Gay McDougall. Η ποιότητα εκπαίδευσης των μειονοτικών δημοτικών σχολείων είναι πολύ κατώτερη από τα ελληνικά δημόσια σχολεία και δεν καλύπτει τις βασικές ανάγκες της κοινότητας. Στα βασικά προβλήματα περιλαμβάνονται το μικτό σύστημα διοίκησης, το χαμηλό μορφωτικό επίπεδο, το διδακτικό προσωπικό χαμηλού μορφωτικού επιπέδου, τα ανεπαρκή και ξεπερασμένα σχολικά βιβλία, οι διακοπές στην παροχή αυτών και η έλλειψη ενός σαφούς προγράμματος στη διδασκαλία των ελληνικών ως δεύτερη γλώσσα. Ως εκ τούτου, τα παιδιά της μειονότητας όταν τελειώνουν το δημοτικό σχολείο, δεν γνωρίζουν αρκετά ούτε την Ελληνική, ούτε την Τουρκική γλώσσα. Στο σύστημα δεκάχρονης υποχρεωτικής εκπαίδευσης το επίπεδο του αναλφαβητισμού και τα ποσοστά εγκατάλειψης του σχολείου εξακολουθούν να είναι αρκετά υψηλά. xxv

Λόγω της μεγάλης διαφοράς μεταξύ του επιπέδου των ελληνικών σχολείων της πλειονότητας και των δίγλωσσων μειονοτικών σχολείων στη Θράκη, οι οικογένειες μέλη της εθνικής τουρκικής κοινότητας, προκειμένου να εξασφαλίσουν την εκπαίδευση στην καλύτερη ποιότητα για τα παιδιά τους, δεν έχουν άλλη επιλογή από το να στέλνουν τα παιδιά τους στα σχολεία της πλειονότητας. Ένα άλλο από τα κύρια κίνητρα, που ενθαρρύνει τις οικογένειες να στείλουν τα παιδιά τους στα ελληνικά σχολεία από την παιδική ηλικία, είναι η ποσόστωση 0,5% που εφαρμόζεται για την μειονότητα στην εισαγωγή για ελληνικά πανεπιστήμια.

Σχολεία Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης xxvi: Καθώς λειτουργούν δύο θρησκευτικά σχολεία στην Κομοτηνή και τον Εχίνο, λειτουργούν επίσης δύο ιδιωτικά μειονοτικά σχολεία δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης στην Ξάνθη και την Κομοτηνή. Οι μισθοί όλων των εκπαιδευτικών καταβάλλονται από την διοίκηση του σχολείου. Η ελληνική πολιτεία ισχυρίζεται ότι πρέπει να παρέχει δίγλωσση εκπαίδευση μόνο στον πρωτοβάθμιο επίπεδο, διότι σύμφωνα με την Συνθήκη της Λωζάννης του 1923 η υποχρεωτική εκπαίδευση περιορίζεται σε 6 χρόνια.

Παρά το γεγονός ότι ο κανονισμός γίνεται από το ελληνικό κράτος, το σχολείο στην Ξάνθη είναι ιδιωτική περιουσία. Αργότερα το σχολείο στην Κομοτηνή, στο οποίο δόθηκε προς τιμήν του το όνομα του Προέδρου της Τουρκίας Τζελάλ Μπαγιάρ, ιδρύθηκε το 1952. Το Νομικό Διάταγμα αριθ. 2203 του Αυγούστου 1952 ρυθμίζει τη λειτουργία του σχολείου. Παρά ότι αναφέρεται στο άρθρο 2 του νόμου που ρυθμίζει το Λύκειο Τζελάλ Μπαγιάρ «Οι εξετάσεις εισαγωγής, προαγωγής και απόλυσης του

σχολείου δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης θα εφαρμόζονται την ίδια ημερομηνία και με ίδια διαδικασία με τα άλλα ιδιωτικά σχολεία δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης», το κράτος αποφασίζει πόσοι μαθητές μπορούν να εισαχθούν στο σχολείο, συμπεριλαμβανομένου και του σχολείου στη Ξάνθη. Το κράτος, σύμφωνα με τον ισχυρισμό, σε δύο μειονοτικά σχολεία δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης περιόρισε τις ποσοστάσεις μαθητών (numerous clausus) με την δικαιολογία έλλειψης τάξεων, έτσι το στήριξε σε νομική βάση. Ο περιορισμός αυτός είχε ως αποτέλεσμα χξix τερματισμού εκπαίδευσης πολλών παιδιών στην κοινότητα μετά την πρωτοβάθμια εκπαίδευση ή την εγγραφή σε ελληνικά δημόσια σχολεία λόγω των γλωσσικών δυσκολιών ή και να πηγαίνουν στην Τουρκία για μόρφωση. Ο πρόεδρος της Ένωσης Τούρκων Δασκάλων Δυτικής Θράκης Σαμί Τοραμάν είπε «Σε πολλές περιπτώσεις τα παιδιά εγκαταλείπουν το σχολείο και επειδή πολλές λίγες οικογένειες επιτρέπουν τα κορίτσια να πάνε σε χριστιανικό σχολείο, η κατάσταση αυτή επηρέασε δυσανάλογα τα κορίτσια».

Ο αριθμός των μειονοτικών σχολείων δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης φανερώς δεν είναι επαρκώς. Ενώ, στο Νομό Ροδόπης το 52 της εκατό και στον Νομό Ξάνθης το 45 της εκατό του πληθυσμού μιλά Τουρκικά, παρά ότι σε κάθε νομό υπάρχουν 24 και 37 ελληνικά σχολεία αντίστοιχα (δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης και επαγγελματικά σχολεία), υπάρχει μόνο ένα μειονοτικό σχολείο. Στον Νομό Έβρου ενώ υπάρχουν περισσότερα από 45 σχολεία δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, για τις τουρκικές οικογένειες που αντιπροσωπεύουν το 10 της εκατό του πληθυσμού δεν υπάρχει κανένα μειονοτικό σχολείο δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης.

Η διευθύντρια της Πολιτιστικής Εκπαιδευτικής Εταιρίας της Μειονότητας της Δυτικής Θράκης Περβίν Χαϊρουλλάχ είπε στα Ανθρώπινα Δικαιώματα Χωρίς Σύνορα ότι το ίδρυμά τους υπέβαλε αίτηση στις ελληνικές αρχές για άνοιγμα νέων μειονοτικών νηπιαγωγείων σε ορισμένες περιοχές με έντονο μειονοτικό πληθυσμό όπως για παράδειγμα, Φιλύρα, Σάπες, Αρριανά και Οργάνη. Για άνοιγμα σχολείου δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης παρά το ότι ο Δήμος Φιλύρας έδωσε οικόπεδο, οι απαιτήσεις τους απορρίφθηκαν τρεις φορές από την ανώτερη περιφερειακή αρχή, την Διοίκηση της Περιφέρειας Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης. Στις 20 Δεκεμβρίου 2011 στάλθηκε μια αίτηση στο Υπουργείο Παιδείας και Θρησκευμάτων για άνοιγμα ενός μειονοτικού σχολείου δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης στον Νομό Ροδόπης. Δεν έχει ληφθεί ακόμα μια απάντηση.

Μέχρι το 1984 όλες οι εξετάσεις των μαθητών της τελευταίας τάξης διεξήχθησαν στα τουρκικά. Αργότερα αυτές οι εξετάσεις πραγματοποιήθηκαν από μια μικτή εξεταστική επιτροπή αποτελούμενη από μειονοτικούς δασκάλους μαζί με έλληνες δασκάλους από δημόσια σχολεία. Αν και τα μαθήματα γίνονται στα τουρκικά, η εξέταση γίνεται στα ελληνικά xxx είναι ένα σημαντικό εμπόδιο μπροστά στην αποφοίτηση των τούρκων μαθητών.

Η ανεπάρκεια των σχολικών βιβλίων και η έλλειψη κοιτώνα στην Ξάνθη, ο ανεπαρκής χώρος για κοιτώνα στην Κομοτηνή (μόνο 15 δωμάτια) είναι άλλο από τα σημαντικά προβλήματα.

Ιεροδιδασκαλεία: Τα σχολεία Κορασιού στην Κομοτηνή και τον Εχίνο, που καταρτίζουν τους μιάμηδες και τους χότζα (ιδρύθηκαν το 1949) με την Απόφαση 2621/23.6.1998 του Υπουργείου Παιδείας (Επίσημη Ελληνική Εφημερίδα 136/1988/Α) αναβαθμίστηκαν σε καθεστώς ελληνικού σχολείου δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Οι μαθητές εκπαιδεύονται στα Ελληνικά, Αραβικά, Αγγλικά και τέλος στα Τουρκικά. Η Ένωση Τούρκων Δασκάλων Δυτικής Θράκης ανέφερε ότι το επίπεδο μαθημάτων στα τουρκικά είναι ακόμα χαμηλό. Κάθε δύο από τους οχτώ δασκάλους είναι απόφοιτος τουρκικών πανεπιστημίων.

Πανεπιστήμιο και τριτοβάθμια εκπαίδευση

Ειδική Παιδαγωγική Ακαδημία Θεσσαλονίκης (ΕΠΑΘ)

Όλα τα πρόσωπα που ερωτήθηκαν από τα Ανθρώπινα Δικαιώματα Χωρίς Σύνορα παραπονέθηκαν για ανεπαρκή χαρακτήρα του προγράμματος σπουδών και τα ανεπαρκή προσόντα των περισσότερων

εκπαιδευτικών που είναι απόφοιτοι της ΕΠΑΘ. Το ίδρυμα αυτό ιδρύθηκε από την Χούντα το 1986. Επίσημως, ο σκοπός ήταν η εκπαίδευση δασκάλων από τα μέλη της μειονότητας προκειμένου να εξυπηρετούν τα μειονοτικά σχολεία. Ο βασικός και μακροπρόθεσμος πολιτικός στόχος ήταν να σταματήσουν οι μειονοτικοί μαθητές να πηγαίνουν στις Σχολές Επιμόρφωσης Εκπαιδευτικών στην Τουρκία, να μειώνεται ο επηρεασμός επάνω στους εθνικούς τούρκους στη Θράκη, να απομακρύνεται η μειονότητα από τις τουρκικές ρίζες και να εξομιώνετε.

Ενώ αναμένονταν να γίνει η εκπαίδευση εκπαιδευτικών στα Τουρκικά, η γλώσσα διδασκαλίας της ΕΠΑΘ ήταν ελληνική, επίσης έχει δηλωθεί ότι στην ΕΠΑΘ προσλαμβάνονται πολλοί Πομάκοι δάσκαλοι, η μητρική γλώσσα των οποίων συνήθως δεν είναι τουρκική. Τέλος, σημαντικό είναι επίσης ότι πολλοί στην μειονότητα δεν δέχονται τους δασκάλους που εκπαιδεύτηκαν σε αυτό το ίδρυμα, διότι τους δασκάλους της ΕΠΑΘ με ανεπαρκή προσόντα για την εκμάθηση των τούρκικων βλέπουν ως πράκτορες της πολιτικής ελληνισμού.

Η μειονότητα προτιμά να προσλαμβάνονται δάσκαλοι που εκπαιδεύτηκαν στην Τουρκία όπως τις δεκαετίες του 1950 και 1960. xxxii

Η ΕΠΑΘ καταργήθηκε το 2010 και εντάχθηκε στην Παιδαγωγική Σχολή του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

Πανεπιστημιακή Εκπαίδευση

Από τα μέσα της δεκαετίας του 1990 η Ελλάδα έφερε νέους κανονισμούς με στόχο τη βελτίωση της μειονοτικής εκπαίδευσης στη Δυτική Θράκη.

Η ποσόστωση 0,5% για την εισαγωγή των μειονοτικών μαθητών στην τριτοβάθμια εκπαίδευση στην Ελλάδα ρυθμίζεται με 2341/1995 (Επίσημη Ελληνική Εφημερίδα, 208/1995/A) και την Απόφαση Υπουργικού Συμβουλίου F.152.11/B3/790/28.2.1996 (Επίσημη Ελληνική Εφημερίδα, 129/1996/B).

Στην αρχή αυτό φαίνεται ως μια θετική διάκριση, αλλά αυτό το μέσο δεν λύνει το βασικό πρόβλημα της μειονοτικής εκπαίδευσης. Στην πραγματικότητα, τα διάφορα προβλήματα που προκύπτουν στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση έχουν ως αποτέλεσμα τον ανεπαρκή αριθμό πτυχιούχων και το μη ικανοποιητικό επίπεδο εκπαίδευσης. Το ποσοστό επιτυχίας των φοιτητών της μειονότητας στην Ελληνική τριτοβάθμια εκπαίδευση παραμένει σε πολύ χαμηλό επίπεδο.

Οι φοιτητές της μειονότητας που ολοκληρώνουν την τριτοβάθμια εκπαίδευσή τους στην Τουρκία αντιμετωπίζουν διάφορες δυσκολίες στην Ελλάδα όταν κάνουν αίτηση διαπίστευσης. Ο Διεπιστημονικός Οργανισμός Αναγνώρισης Τίτλων Ακαδημαϊκών & Πληροφόρησης (Δ.Ο.Α.Τ.Α.Π.) ενώ απορρίπτει τις αιτήσεις μερικών αποφοίτων από Σχολές Μηχανικών, άλλοι πρέπει να περιμένουν 2-3 χρόνια για να πάρουν την τελική απόφαση. Ωστόσο η Τουρκία και η Ελλάδα δύο χώρες μέρος της Διαδικασίας Μπολόνια, μπορούν να συνεργάζονται στην εξασφάλιση ισοδυναμίας για τους μειονοτικούς φοιτητές.

Συστάσεις: Των Διεθνών Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων Χωρίς Σύννορα στις Ελληνικές Αρχές:

- **Προσάρτηση δίγλωσσων μειονοτικών νηπιαγωγείων στα δημοτικά σχολεία.**
- **Αναθεώρηση και ανανέωση της πολιτικής σχετικά με τα μειονοτικά δημοτικά σχολεία και τα σχολεία δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης στα θέματα του αριθμού και της θέσης των σχολείων, της πρόσληψης και κατάρτισης των εκπαιδευτικών, των προγραμμάτων σπουδών των σχολικών βιβλίων που χρησιμοποιούνται.**

Ελευθερία του Συνεταιρίζεσθαι:

Οι 3 Αποφάσεις του ΕΔΑΔ Που Δεν Εφαρμόζονται από την Ελλάδα

Η Ελευθερία του συνεταιρίζεσθαι είναι ένα βασικό ανθρώπινο δικαίωμα που κατοχυρώνεται από το Άρθρο 12 του Ελληνικού Συντάγματος.

Όμως, οι τρεις αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων σχετικά με τους συλλόγους που ιδρύθηκαν από τους εθνικούς Τούρκους τις δεκαετίες του 1920 και 1930 και αποκλείστηκαν τις δεκαετίες του 1980, δείχνουν ότι το δικαίωμα αυτό παραβιάζεται. Παρά ότι έχουν περάσει τέσσερα χρόνια από την απόφαση του ΕΔΑΔ, η Ελλάδα δεν έχει ακόμη επιστρέψει το επίσημο καθεστώς αυτών των συλλόγων.

Οι υποθέσεις της Τουρκικής Ένωσης Ξάνθης και Άλλων κατά Ελλάδα, του Μπεκίρ Ουστά και Άλλων κατά Ελλάδα, του Εμίν και Άλλων κατά Ελλάδα xxxiii

Το 1927 στην Ξάνθη ιδρύθηκε ένα πολιτιστικό και αθλητικό σύλλογο υπό την ονομασία «Εστία Τουρκικής Νεολαίας Ξάνθης». Το 1936 η ονομασία του συλλόγου μεταβιβάστηκε σε «Τουρκική Ένωση Ξάνθης» και καταγράφηκε με την απόφαση αριθμού 122/1936 του Πρωτοδικείου Ξάνθης. Στις 30 Ιανουαρίου 1984 ο νομάρχης Ξάνθης, προσέφυγε στο Πρωτοδικείο της Ξάνθης για περάτωση του συλλόγου με την αιτιολογία ότι το καταστατικό του συλλόγου απειλεί τη δημόσια τάξη. Ως αποτέλεσμα ο σύλλογος να κλείσει στις 11 Μαρτίου 1986.

Ύστερα από μια μακρά νομική μάχη, η απόφαση του Ανώτατου Δικαστηρίου με ημερομηνία 7 Φεβρουαρίου 2005, επαναβεβαίωσε την απόφαση κατάργησης του συλλόγου με την αιτιολογία ότι οι στόχοι και οι δραστηριότητες του συλλόγου απειλούν την δημόσια τάξη. Στις 15 Ιουνίου 2005 κατατέθηκε μια καταγγελία (προσφυγή υπ' αριθ. 26698/05) στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (ΕΔΑΔ) υπό την ονομασία «Τουρκική Ένωση Ξάνθης και οι Άλλοι κατά Ελλάδα».

Στις 15 Μαρτίου 1995 τα μέλη της Εθνικής Τουρκικής Μειονότητας στη Θράκη έκαναν αίτηση για καταγραφή του συλλόγου τους υπό την ονομασία «Σύλλογος Νεολαίας της Μειονότητας Νομού Έβρου». Στις 21 Μαρτίου 1996 το Πρωτοδικείο Αλεξανδρούπολης αποφάσισε ότι η ονομασία του συλλόγου είναι παραπλανητική όσον αφορά την καταγωγή των μελών του και ότι με την λέξη μειονότητα δεν είναι σαφές αν είναι μια θρησκευτική μειονότητα (που αναγνωρίζεται από τους ελληνικούς νόμους) ή μια εθνική μειονότητα (που δεν αναγνωρίζεται από τους ελληνικούς νόμους). Στη συνέχεια η διάταξη ισχυρίστηκε ότι ο εν λόγω σύλλογος κάνει την εντύπωση ενός συλλόγου που ιδρύθηκε για το σκοπό υπεράσπισης των δικαιωμάτων και ελευθεριών μιας εθνικής μειονότητας πολιτών της Τουρκίας και ότι αυτό είναι αντίθετη προς την δημόσια τάξη (Απόφαση Δικαστηρίου αριθ. 58/1996). Ύστερα από μια μακρά νομική μάχη, το Ανώτατο Δικαστήριο στις 10 Ιανουαρίου 2006, επιβεβαιώνοντας την αρνητική απόφαση του εφετείου επίδικασε ότι «μπορούν να ιδρύσουν σύλλογο υπό μια ονομασία που δεν οδηγεί σε πλάνη σχετικά με τις ταυτότητες των μελών» (Απόφαση Δικαστηρίου αριθ. 58/2006). Πάνω σε αυτό, στις 23 Σεπτεμβρίου 2005, υποβάλατε καταγγελία στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων με την ονομασία και την αναφορά «ο Μπεκίρ Ουστά και οι Άλλοι κατά Ελλάδα» (Προσφυγή υπ' αριθ. 35151/05).

Στις 21 Μαρτίου 2001 οι γυναίκες μέλη της εθνικής Τουρκικής Μειονότητας στη Θράκη ίδρυσαν τον «Πολιτιστικό Σύλλογο Τούρκων Γυναικών Ροδόπης». Τα ελληνικά δικαστήρια απέρριψαν την καταγραφή αυτού του συλλόγου με την αιτιολογία ότι απειλεί τη δημόσια τάξη. Οι ισχυρισμοί ήταν ότι η ονομασία του συλλόγου έχει παραπλανητικό ρόλο σχετικά με την καταγωγή των μελών του συλλόγου, ότι προτείνει την πρόθεση διάδοσης τουρκικών αρχών στην Ελλάδα και δημιουργεί την εντύπωση ύπαρξης μιας τουρκικής μειονότητας στην ελληνική επικράτεια. Μετά από μια παρατεταμένη νομική διαδικασία, η τελική αρνητική απόφαση αναφέρθηκε από το Ανώτατο Ελληνικό

Δικαστήριο την 1^η Απριλίου 2005. Πάνω σε αυτό, στις 19 Σεπτεμβρίου 2005, υποβάλατε καταγγελία στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρώπινων Δικαιωμάτων με την ονομασία και την αναφορά «ο Εμίν και οι Άλλοι κατά Ελλάδα» (Προσφυγή υπ' αριθμού 34144/05).

Στις 11 Ιανουαρίου 2008 το ΕΔΑΔ απεφάνθη ότι υπάρχει παραβίαση του άρθρου 11 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου (ΕΣΔΑ) σχετικά με την ελευθερία του συνεταιρίζεσθαι.

Στις 27 Μαρτίου 2008 το ΕΔΑΔ, ανακοίνωσε γραπτώς την απόφαση του σχετικά με τις υποθέσεις, ο Εμίν και οι Άλλοι κατά Ελλάδα καθώς και η Τουρκική Ένωση Ξάνθης και οι Άλλοι κατά Ελλάδα (26698/05). Το δικαστήριο έκρινε ομόφωνα ότι και στις δύο υποθέσεις παραβιάζεται το Άρθρο 11 της ΕΣΔΑ (ελευθερία του συνέρχεσθε και του συνεταιρίζεσθαι). Ενώ στην υπόθεση της Τουρκικής Ένωσης Ξάνθης και Άλλων κατά Ελλάδα το ΕΔΑΔ έκρινε ομόφωνα ότι παραβιάζεται ο 1.παράγραφος του Άρθρου 6 της ΕΣΔΑ (δικαίωμα σε δίκη εντός εύλογου χρονικού διαστήματος).

Η αποτυχία στην τήρηση ή την εφαρμογή των διατάξεων- δηλαδή η εκπλήρωση της τελικής απόφασης προκειμένου να διασφαλιστεί ότι οι υποχρεώσεις έχουν εκπληρωθεί στην πράξη πραγματικά ή έχουν εισαχθεί στην εφαρμογή- αποτελεί άλλο ένα εμπόδιο στον τομέα της πρόσβασης στην δικαιοσύνη.

Τα ενάγοντα μέρη σύμφωνα με τις διατάξεις του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (Οι Υποθέσεις του Μπεκίρ Ουστά και οι Άλλοι & του Εμίν και οι Άλλοι) έχουν υποβάλλει νέα αίτηση καταγραφής των συλλόγων τους και ζήτησαν την ακύρωση ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων της απόφασης των ελληνικών αρχών για κλείσιμο (Υπόθεση Τουρκικής Ένωσης Ξάνθης), αλλά απορρίφθηκαν πάλι και τα δύο αιτήματα.

Στην υπόθεση Μπεκίρ Ουστά και Άλλοι, οι ενάγοντες με βάση τις διατάξεις του ΕΔΑΔ, υπέβαλαν εκ νέου αίτηση για καταγραφή του συλλόγου ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων. Στις 9 Δεκεμβρίου 2008 το Μονομελές Πρωτοδικείο Αλεξανδρούπολης (Απόφαση αριθ.405/12008), με την αιτιολογία ότι έχει εκδοθεί η τελική απόφαση (δεδικασμένο/res judicata) απέρριψε την αίτηση καταχωρίσεως θεωρώντας την απαράδεκτη. Η Απόφαση, αναφέρθηκε στο ότι ιδίως σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία, ύστερα την διαπίστωση της παραβίασης από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, η επαναδιαπραγμάτευση των υποθέσεων στο δικαστήριο είναι δυνατόν μόνο στο πλαίσιο του ποινικού δικαίου (Ποινικό Δίκαιο άρθρο 525 παράγραφος 5), δεν θα εφαρμοστεί στις υποθέσεις αστικού δικαίου. Μετά από αυτό οι ενάγοντες άσκησαν έφεση στο Εφετείο Θράκης. Το Εφετείο με την απόφαση του που ανακοινώθηκε στις 31 Ιουλίου 2009 απέρριψε την αίτηση.

Στην υπόθεση Τουρκικής Ένωσης Ξάνθης και Άλλων, με βάση τη διαπίστωση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων ότι αποτελεί παραβίαση το κλείσιμο του προσφεύγοντος συλλόγου, οι ενάγοντες άνοιξαν δύο ξεχωριστές υποθέσεις που είναι ακόμη σε εξέλιξη: η πρώτη από αυτές είναι υπόθεση ακύρωσης στο Πρωτοδικείο Ξάνθης κατά της απόφασης (36/1986) που έκρινε το κλείσιμο του συλλόγου, ενώ το δεύτερο είναι υπόθεση ακύρωσης στο Εφετείο Θράκης που ζητά την ακύρωση της απόφασης (31/2002) που επιβεβαιώνει την απόφαση κατάργησης που έχει ληφθεί πριν (36/1986).

Στην πρώτη υπόθεση το Πρωτοδικείο Ξάνθης απέρριψε την αίτηση βάση του δεδικασμένου (Απόφαση αριθ. 12/2009 που ανακοινώθηκε στις 30 Απριλίου 2009). Ενώ η δίκη της δεύτερης υπόθεσης στο Εφετείο Θράκης καθορίστηκε στις 3 Απριλίου 2009. Με μια απόφαση που δημοσιεύθηκε στις 18 Αυγούστου 2009 η υπόθεση απορρίφθηκε εξαιτίας παρόμοιων λόγων με τους λόγους της απόφασης σχετικά με την υπόθεση Μπεκίρ Ουστά και οι Άλλοι που συζητήθηκε πριν στο Εφετείο Θράκης.

Στην προκειμένη υπόθεση το Εφετείο δήλωσε ότι σύμφωνα με το άρθρο 758 παράγραφος 1 του Νόμου περί Πολιτικής Δικονομίας, στο πλαίσιο αμφιλεγόμενης δικαστικής διαδικασίας, η δυνατότητα αναθεώρησης ή ακύρωσης μιας τελικής εθνικής απόφασης, με βάση μια αλλαγή ή νέα γεγονότα στις περιστάσεις που λήφθηκε η απόφαση, δεν επεκτείνεται στην απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου

Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Στις 7 Οκτωβρίου 2011 το Εφετείο Ελλάδας αρνήθηκε την αίτηση έφεσης που υποβάλλεται κατά της απόφασης του Εφετείου Θράκης στην υπόθεση Τουρκικής Ένωσης Ξάνθης και Άλλων, όπως έχει κάνει και το Ελληνικό Ανώτατο Δικαστήριο στις 24 Φεβρουαρίου 2012.

Επίσης η αίτηση που υποβλήθηκε για την εκ νέου καταγραφή του «Πολιτιστικού Συλλόγου Τούρκων Γυναϊκών Ροδόπης» απορρίφθηκε από τα ελληνικά δικαστήρια.

Κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου η αίτηση καταγραφής και του Πολιτιστικού Συλλόγου Νοτίου Έβρου της Μειονότητας Δυτικής Θράκης απορρίφθηκε από τα ελληνικά δικαστήρια.

Αίτηση στην Επιτροπή Υπουργών του Συμβουλίου της Ευρώπης

Ο Πρόεδρος της Τουρκικής Ένωσης Ξάνθης Αχμέτ Καρά στην επιστολή με ημερομηνία 14 Μαΐου 2012 απευθυνόμενη στη Γενική Διεύθυνση Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και Νομικών Υποθέσεων ανέφερε τα ακόλουθα στο Εκτελεστικό Γραφείο των Αποφάσεων του ΕΔΑΔ του Συμβουλίου της Ευρώπης:

« Οι ελληνικές αρχές, παρά τις αποφάσεις του ΕΔΑΔ, δείχνουν αρκετή μεγάλη αποφασιστικότητα στο να μην επιτρέπουν τη συνέχιση δραστηριοτήτων ή την εκ νέου καταγραφή των συλλόγων που στην ονομασία τους περιέχουν την λέξη ‘τουρκική’. Είτε η ελληνική κυβέρνηση δεν φαίνεται να έχει την πρόθεση να κάνει οποιαδήποτε νομική ρύθμιση για την εφαρμογή των αποφάσεων του ΕΔΑΔ (...) Συνεπώς, τα εθνικά δικαστήρια υποδεικνύουν το έλλειμμα ενός νόμου που προορίζεται για την εκτέλεση των αποφάσεων του ΕΔΑΔ. Σε περίπτωση που το θέμα αυτό δεν περιλαμβάνεται στον Νόμο Αρ. 4055/2012 που εγκρίθηκε πρόσφατα και έφερε μια ολοκληρωμένη τροποποίηση στον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, επομένως δεν υπάρχει μια προσπάθεια από την ελληνική κυβέρνηση με σκοπό να αποδεχθεί οποιοδήποτε νόμο. Επιπλέον, οι ελληνικές αρχές που δεν αναγνωρίζουν επίσημα την Τουρκική Ένωση Ξάνθης, δεν έχουν καταθέσει ακόμη στον τραπεζικό λογαριασμό του ενάγοντος τη χρηματική αποζημίωση των 8000 ευρώ που δόθηκε από το ΕΔΑΔ».

Ο Αχμέτ Καρά τελείωσε τις φράσεις του λέγοντας: « Εδώ, σύμφωνα με το άρθρο 46 της Σύμβασης, παραπέμποντας στην υποχρέωση συμμόρφωσης με τις αποφάσεις του Δικαστηρίου κάθε κράτους μέλους της Σύμβασης, καλώ την Επιτροπή των Υπουργών να διασφαλίσει τον αποτελεσματικό έλεγχο της εφαρμογής των εν λόγω αποφάσεων του ΕΔΑΔ και να λάβει περιεκτικά μέτρα σχετικά με την Ελλάδα που δεν εκπληρώνει την υποχρέωσή της, μέχρι την πλήρη συμμόρφωση με τους όρους».

Η μη Εφαρμογή των Αποφάσεων του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου από την Ελλάδα

Η Ελληνική Εθνική Επιτροπή Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, στην Ετήσια Έκθεση του 2011, δήλωσε τα ακόλουθα σχετικά με την εφαρμογή των αποφάσεων του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου:

Σήμερα εκκρεμεί η εφαρμογή των 383 αποφάσεων κατά της Ελλάδας. Ενώ οι 7 υποθέσεις λαμβάνονται στην ομάδα της ανεπτυγμένης διαδικασίας και οι 5 στην κανονική διαδικασία, οι υπόλοιπες αναμένουν την ταξινόμηση. Πρέπει να σημειωθεί ότι η μη εφαρμογή των αποφάσεων σχετίζεται με τα γενικά μέτρα που απαιτούνται και όχι με τα μεμονωμένα μέτρα (καταβολή αποζημίωσης κ.ο.κ.).

Τα κύρια θέματα των υποθέσεων που η διαδικασία δίκης είναι σε αναμονή έχουν ως εξής: υπερβολική παράταση της διάρκειας της δικαστικής διαδικασίας και έλλειψη αποτελεσματικής δικαστικής διαδικασίας (απόφαση 272), έλλειψη πρόσβασης σε δικαστήριο (19), μη εφαρμογή των αποφάσεων των εθνικών δικαστηρίων (16), παραβίαση του δικαιώματος ιδιοκτησίας (14), αστυνομική βία (10), συνθήκες κράτησης (10 υποθέσεις), προβλήματα που προκύπτουν από τις διαδικασίες απαλλοτρίωσης (10).

Πρέπει να σημειώνεται ότι η Ελλάδα είναι στη 7^η σειρά όσον αφορά την μη εφαρμογή των αποφάσεων του ΕΔΑΔ (μεταξύ των 47 κρατών μελών του Συμβουλίου της Ευρώπης). Σε σημαντικό αριθμό αποφάσεις που δεν εφαρμόζονται ακόμη, οι οποίοι πρέπει να αποτελέσουν την απόλυτη προτεραιότητα της κυβέρνησης μαζί με τα διάφορα διαρθρωτικά προβλήματα, ιδιαίτερα η μακρά δικαστική διαδικασία που αποτελεί την αιτία αυτών των υποθέσεων, δείχνουν ότι υπάρχει ανάγκη να ληφθούν γενικά μέτρα προκειμένου να αποφευχθούν οι παραβιάσεις που μπορεί να προκύψουν στο μέλλον και οι «καταδίκες».

Συστάσεις: Των Ανθρώπινων Δικαιωμάτων Χωρίς Σύνορα Int'l στις ελληνικές αρχές:

- Εφαρμογή, χωρίς περαιτέρω καθυστέρηση, των αποφάσεων του ΕΔΑΔ σχετικά με τις υποθέσεις Τουρκικής Ένωσης Ξάνθης και Άλλοι κατά Ελλάδα, ο Μπεκίρ Ουστά και Άλλοι κατά Ελλάδα, ο Εμίν και Άλλοι κατά Ελλάδα.
- Να επιτρέψουν την καταγραφή των συλλόγων με τις ονομασίες που προτιμούν τα ιδρυτικά μέλη, ανεξάρτητα από την παρουσία της λέξης «μειονότητα» ή ονόματος εθνικής ομάδας στην ονομασία αυτή.
- Αλλαγή του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, με τρόπο που να καταστεί δυνατή η εφαρμογή των αποφάσεων του ΕΔΑΔ σχετικά με θέματα ελευθερίας του συνεταιρίζεσθαι.

Θρησκευτική Ελευθερία: Πρόβλημα Μουφτή

Η ελληνική νομοθεσία χρησιμοποιεί τον όρο «γνωστή θρησκεία» για τις θρησκείες που αναγνωρίζονται και υποστηρίζονται από το κράτος. Οι ιερείς της Ελληνικής Ορθόδοξης Εκκλησίας και άλλες «γνωστές θρησκείες» επωφελούνται από μια σειρά προνομίων στο εθνικό δίκαιο. Μεταξύ άλλων, τα μέλη γνωστών θρησκειών απαλλάσσονται από τη στρατιωτική θητεία ενώ οι θρησκευτικές τελετές γάμου δημιουργούν την ίδια νομική ισχύ με τον επίσημο γάμο των κρατικών αρχών.

Οι Χριστιανοί και οι Εβραίοι έχουν το δικαίωμα να επιλέγουν τους δικούς τους θρησκευτικούς ηγέτες. Η Ελλάδα που στερεί το δικαίωμα αυτό από τους Μουσουλμάνους στη Θράκη μέσω του Νόμου Αριθμού 1920/1991 εφαρμόζει μια πολιτική διακρίσεων σε αυτούς τους ανθρώπους για περισσότερο από 20 χρόνια. Ο νόμος του 1991 δίνει στο Ελληνικό Κράτος τη δύναμη διορισμού του Μουφτή, χωρίς και την υποστήριξη της μουσουλμανικής μειονότητας στη Θράκη. Ο νόμος αυτός κόβει δραματικά την αυτονομία που εγγυάται με την Συνθήκη της Λωζάννης και δημιουργεί διαίρεση και ένταση στην κοινωνία.

Η Ελλάδα καταδικάστηκε από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο για την φυλάκιση των εκλεγμένων μουφτήδων xxxiv

Η υπόθεση του Μουφτή Ιμπραχίμ Σερίφ

Το 1985 πέθανε ο μουφτής Ροδόπης. Το κράτος διόρισε έναν προσωρινό μουφτή. Με την παραίτηση του προσωρινού διορισμένου μουφτή, το κράτος διόρισε έναν άλλον μουφτή στη θέση αυτή (Μ.Τ.), στις 6 Απριλίου 1990 ο Πρόεδρος της Ελληνικής Δημοκρατίας ενέκρινε την θέση του Μ.Τ.

Στις 24 Δεκεμβρίου 1990, ο Πρόεδρος της Ελληνικής Δημοκρατίας με την πρόταση του Συμβουλίου Υπουργών, σύμφωνα με το παράγραφο 1 Άρθρου 44 του Συντάγματος, πέρασε έναν νόμο που προβλέπει τον διορισμό των μουφτήδων με ένα προεδρικό διάταγμα, ύστερα από την εισήγηση του Υπουργού Παιδείας, ο οποίος πρέπει να συμβουλευτεί μια επιτροπή αποτελούμενη από τους προύχοντες της Ισλαμικής θρησκείας, διορισμένους από τον τοπικό Νομάρχη και το κράτος. Αυτός ο νόμος, διαλύει ξεκάθαρα πέρα των θρησκευτικών καθηκόντων των μουφτήδων με τον νόμο 2345/1920 και τις αρμοδιότητες διαιτησίας σε θέματα που διέπονται από τον ισλαμικό νόμο, σε οικογενειακές και κληρονομικές διαφορές μεταξύ μουσουλμάνων. Ο νόμος επίσης προέβλεπε την εκλογή των μουφτήδων από τους μουσουλμάνους που έχουν το δικαίωμα του εκλέγειν στις εθνικές εκλογές και διαμένουν στις επαρχίες που θα υπηρετήσουν οι μουφτήδες. Οι εκλογές έπρεπε να διοργανώνονται από το κράτος, οι απόφοιτοι θρησκευτικών σχολών είχαν το δικαίωμα υποψηφιότητας. Το παράγραφο 6 του Άρθρου 8 του Νόμου προέβλεπε να τεθεί σε ισχύ ένα διάταγμα με στόχο τις λεπτομερείς ρυθμίσεις για την εκλογή των μουφτήδων. Ένα τέτοιο διάταγμα ποτέ δεν τέθηκε σε ισχύ. Ο Νόμος του 1990 άφησε σε μεγάλο βαθμό αμετάβλητα τα καθήκοντα και τις αρμοδιότητες των Μουφτήδων που θα διορίζονται από το κράτος σύμφωνα με την νέα διαδικασία.

Παρά ταύτα, η τοπική μουσουλμανική κοινότητα ποτέ δεν παραδέχτηκε την κατάργηση του Νόμου Αριθμού 2345/1920, επειδή ο νέος νόμος έδινε στο κράτος τη δύναμη να παρέμβει στην εσωτερική ζωή τους και έθετε σε κίνδυνο την αυτονομία που εγγυάται με την Συνθήκη της Λωζάννης.

Στις 28 Δεκεμβρίου 1990, ο Ιμπραχίμ Σερίφ εκλέχτηκε μουφτής από τους μουσουλμάνους που συμμετείχαν στο ναμάζι της Παρασκευής στα τζαμιά της Ροδόπης. Μαζί με τους άλλους μουσουλμάνους ο Σερίφ ξεκίνησε ένα κίνημα που αντιτάχθηκε στην νομιμότητα της αναδρομικής εφαρμογής της νομοθετικής πράξης που τέθηκε σε ισχύ στις 24 Δεκεμβρίου 1990 και στον διορισμό του Μ.Τ. στο Συμβούλιο της Επικρατείας σύμφωνα με το νόμο Αριθ. 1920/1991. Μετά από αυτό άρχισε μια ποινική δίωξη κατά του Ιμπραχίμ Σερίφ.

Στις 21 Οκτωβρίου 1996 ο Ιμπραχίμ Σερίφ καταδικάστηκε σε έξι μήνες φυλάκιση με την αιτιολογία σφετερισμού του καθήκοντος ενός εκπροσώπου «γνωστής θρησκείας», που αργότερα μετατράπηκε σε χρηματική ποινή. Στις 2 Απριλίου 1997 το Ανώτατο Δικαστήριο απέρριψε την έφεση του Σερίφ.

Στις 29 Σεπτεμβρίου 1997 ο Ιμπραχίμ Σερίφ κατέθεσε καταγγελία στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

Στις 14 Δεκεμβρίου 1999 το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων ανακοίνωσε ότι η καταδίκη του Ιμπραχίμ Σερίφ κατά το παράγραφο 9 Άρθρου 1 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων είναι επέμβαση στο δικαίωμα, το Δικαστήριο ανέφερε ότι παραβιάζεται η εν λόγω διάταξη. Η Ελλάδα καταδικάστηκε να καταβάλει την χρηματική αποζημίωση των 2,7 εκατομμυρίων δραχμών.

Τον Δεκέμβριο του 2010, η διάρκεια θητείας του Μουφτή (διορισμένου) Ροδόπης παρατάθηκε επ' αόριστον για τρίτη φορά. Αλλά, ο μουφτής Ιμπραχίμ Σερίφ που εκλέχτηκε από τον μουσουλμανικό λαό συνεχίζει τις δραστηριότητες του χωρίς καμία παρεμπόδιση, όμως οι δικαστικές αρμοδιότητες του Σερίφ δεν έχουν καμία νομική ισχύ. Κατά συνέπεια, ένα θρησκευτικό γάμο πρέπει να πιστοποιηθεί με ένα επίσημο γάμο.

Η υπόθεση του Μουφτή Μεχμέτ Εμίν Αγκά

Το 1990 πέθανε ο Μουφτής Ξάνθης. Στις 15 Φεβρουαρίου 1990 ο τοπικός νομάρχης διόρισε τον Μεχμέτ Εμίν Αγκά για το καθήκον μεσολάβησης.

Τον Αύγουστο του 1990, δύο ανεξάρτητοι μουσουλμάνοι βουλευτές του κοινοβουλίου από την Ξάνθη και την Ροδόπη, απαίτησαν από το κράτος εκλογές για την θέση του Μουφτή Ξάνθης. Κατόπιν της μη απάντησης, οι δύο ανεξάρτητοι βουλευτές, στις 17 Αυγούστου 1990 αποφάσισαν να κάνουν εκλογή μετά τις προσευχές στα τζαμιά. Εκείνη την ημερομηνία, ο Μεχμέτ Εμίν Αγκά εκλέχτηκε Μουφτής Ξάνθης από τα άτομα που ήταν στο τζαμί για την προσευχή της Παρασκευής.

Στις 24 Δεκεμβρίου 1990 ο Πρόεδρος Δημοκρατίας, με την πρόταση του Συμβουλίου Υπουργών, ενέκρινε έναν νόμο που τροποποιείται η εκλογή και ο διορισμός μουφτήδων, σύμφωνα με τον παράγραφο 1 Άρθρου 44 Συντάγματος (βλ. σελίδα 31).

Στις 20 Αυγούστου 1991 το ελληνικό κράτος διόρισε έναν άλλον μουφτή σύμφωνα με τους νέους κανονισμούς. Ο μουφτής Μεχμέτ Εμίν Αγκά αρνήθηκε να αποχωρήσει από τη θέση του. Σύμφωνα με τα άρθρα 175 και 176 του Ποινικού Κώδικα έγινε οκτώ φορές ποινική δίωξη εναντίον του Μεχμέτ Εμίν Αγκά με την αιτιολογία σφετερισμού του καθήκοντος εκπροσώπου «γνωστής θρησκείας».

Ο Μεχμέτ Εμίν Αγκά, με την αιτιολογία σφετερισμού του καθήκοντος εκπροσώπου «γνωστής θρησκείας», καταδικάστηκε επανειλημμένα σε φυλάκιση 8 έως 12 μηνών εναλλακτικών περιόδων, που κάθε φορά μετατράπηκε σε χρηματική ποινή.

Το 1999 ο Μεχμέτ Εμίν Αγκά προσέφυγε δύο φορές στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

Στις 28 Μαρτίου 2001 το Πρωτοδικείο, υπό το πρίσμα των διατάξεων του ΕΔΑΔ σχετικά με την υπόθεση Ιμπραχίμ Σερίφ κατά Ελλάδας, αποφάσισε την απαλλαγή του Μεχμέτ Εμίν Αγκά.

Το 2006 ο Μεχμέτ Εμίν Αγκά πέθανε.

Τον Αύγουστο του 2011, η θητεία του διορισμένου μουφτή Ξάνθης παρατάθηκε για 10 χρόνια.

Συστάσεις: Των Human Rights Without Frontiers Int'l στις ελληνικές αρχές;

- **Παροχή ίδιων δικαιωμάτων με τις υπόλοιπες «γνωστές θρησκείες» στην Τουρκική Μουσουλμανική Μειονότητα (Δυτικής Θράκης σχετικά με την εκλογή μουφτήδων.**

Θρησκευτική Ελευθερία:

Με τον Νόμο 240 Ιμάμηδων Παραβιάζονται οι Αρχές του ΟΗΕ και του ΟΑΣΕ

Το 2007, η Ελλάδα βάσει του Νόμου Αρ. 3536/2007, μεταξύ άλλων δέχτηκε την νομική ρύθμιση που προβλέπει την δημιουργία θέσεων για 240 «θρησκευτικές ηγέτες (ιμάμηδες)» για να εξυπηρετήσουν σε τζαμιά στη Δυτική Θράκη. Σύμφωνα με τον νόμο προβλέπεται οι ιμάμηδες να επιλέγονται από μια επιτροπή αποτελούμενη από πέντε χριστιανούς υπευθύνους και να ασκούν το καθήκον τους υπό την εποπτεία των διορισμένων μουφτήδων από το ελληνικό κράτος στην Κομοτηνή, την Ξάνθη και το Διδυμότειχο.

Αυτός ο νόμος παραβιάζει σε μεγάλο βαθμό τις διεθνείς αρχές στο πεδίο θρησκευτικής ελευθερίας και των πεποιθήσεων.

Πρώτον, αναμένεται ο διορισμός των ιμάμηδων από μια επιτροπή, αποτελούμενη από 5 Έλληνες Ορθόδοξους υπευθύνους, χωρίς να προσφεύγει στη γνώμη της μουσουλμανικής κοινότητας ή χωρίς την διαβούλευση με τους εκλεγμένους εκπροσώπους των μουσουλμάνων για ένα τέτοιο διάλογο. Αυτός ο νόμος είναι αντίθετος με τις αρχές της Συνθήκης της Λωζάννης, με τις οποίες το 1923 εγγυάται η αυτονομία του μουσουλμανικού πληθυσμού πάνω στα δικά του εκπαιδευτικά και θρησκευτικά ιδρύματα. Επίσης αυτή η διαδικασία ταυτόχρονα παραβιάζει τις αρχές στον τομέα αυτό και του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών (ΟΗΕ) και του Οργανισμού για την Ασφάλεια και τη Συνεργασία στην Ευρώπη (ΟΑΣΕ), των οποίων η Ελλάδα είναι μέλος.

Ο νόμος δεν μπόρεσε να εφαρμοστεί λόγω της έντονης αντίδρασης της μουσουλμανικής κοινότητας.

Στις 16 Ιανουαρίου 2013 το Ελληνικό Κοινοβούλιο ψήφισε την πρόσθετη ρύθμιση που προβλέπει στον Νόμο Αρ. 3536/2007, οι ιμάμηδες που διορίζονται από το κράτος δεν θα υπηρετούν μόνο στα τζαμιά, αλλά συγχρόνως στα δημόσια σχολεία για τα επιλογής μαθήματα θρησκευτικών. Οι θρησκευτικοί λειτουργοί Ισλάμ θα υπηρετήσουν στο πλαίσιο εννεάμηνης σύμβασης και οι μισθοί τους θα καταβληθούν από το Υπουργείο Παιδείας. Με την νέα ρύθμιση άλλαξε και η δομή της επιτροπής που θα επιλέξει τους θρησκευτικούς λειτουργούς με τη μορφή τα τρία από τα πέντε μέλη να είναι μουσουλμάνοι. Ωστόσο, η βασική αρχή που διασφαλίζει την αυτονομία της θρησκευτικής ζωής της μουσουλμανικής κοινότητας εξακολουθεί να παραβιάζεται.

Οι αλλαγές ψηφίστηκαν κατά πλειοψηφία, παρά την αντίθεση της μουσουλμανικής μειονότητας στη Θράκη με την τρέχουσα νομική ρύθμιση και των τριών βουλευτών, μέλη της εθνικής τουρκικής μειονότητας, με την αιτιολογία ότι θα αυξήσει τον κρατικό έλεγχο επί της θρησκευτικής δομής της μουσουλμανικής μειονότητας στη Θράκη.

Ο βουλευτής Ροδόπης του ΠΑΣΟΚ Αχμέτ Χατζηοσμάν, ο βουλευτής Ροδόπης του ΣΥΡΙΖΑ Αϊχάν Καραγιουσούφ και ο βουλευτής Ξάνθης του ΣΥΡΙΖΑ Χουσεϊν Ζεϊμπέκ στην ψηφοφορία που έγινε στη Γενική Συνέλευση του Κοινοβουλίου απέρριψαν την ρύθμιση. Κατά την διάρκεια της συνεδρίασης σχετικά με τις πρόσθετες ρυθμίσεις, ο βουλευτής του ακροδεξιού κόμματος Χρυσής Αυγής Παναγιώτης Ηλιόπουλος επιτέθηκε φραστικά στον βουλευτή του ΠΑΣΟΚ Αχμέτ Χατζηοσμάν κατηγορώντας τον ως «πράκτορα Τουρκίας». Ενώ ο εκπρόσωπος ομάδας του κόμματος Χρυσής Αυγής Χρήστος Παππάς δήλωσε ότι θα προσπαθήσουν για να μην μπουν στο ελληνικό κοινοβούλιο βουλευτές τουρκικής μειονότητας στις επόμενες εκλογές.

Αρχές του ΟΗΕ

Το Άρθρο 6 της Διακήρυξης του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών (ΟΗΕ) για την Εξάλειψη Όλων των Μορφών Μισαλλοδοξίας και Διακρίσεων με Βάση τη Θρησκεία ή την Πίστη το 1948, εγγυάται την

ελευθερία «κατάρτισης, διορισμού, επιλογής και καθορισμού του διαδόχου των ηγετών κατάλληλων από την άποψη απαιτήσεων και προτύπων μιας θρησκείας και μιας πεποίθησης; (...) δημιουργίας και διατήρησης επικοινωνίας με άτομα και κοινότητες σε θέματα θρησκείας και πεποιθήσεων σε εθνικό και διεθνές επίπεδο».

Στην παράγραφο (g) άρθρου 6 απόφασης αρ. 36/55 1981 της Γενικής Συνέλευσης του ΟΗΕ αναφέρετε «το δικαίωμα ελευθερίας σκέψης, συνείδησης, θρησκείας και πεποιθήσεων περιλαμβάνει την κατάρτιση, τον διορισμό, την επιλογή και τον καθορισμό του διαδόχου των κατάλληλων ηγετών[.....]».

Η 22^η γενική ερμηνεία, παράγραφος 4 και άρθρο 18 (48^η συνεδρία, 1993) της Επιτροπής Ανθρώπινων Δικαιωμάτων του ΟΗΕ κάνει το ακόλουθο σχόλιο για το ίδιο θέμα: «Επιπλέον, η εφαρμογή και η διδασκαλία μιας θρησκείας και μιας πεποίθησης περιλαμβάνει την εκτέλεση των δικών τους βασικών δραστηριοτήτων από τις θρησκευτικές ομάδες, όπως να επιλέξουν τους θρησκευτικούς ηγέτες, τους κληρικούς και τους εκπαιδευτικούς τους [...]»

Τέλος στους παραγράφους 138 και 139 του εγγράφου A/51/542/Add. 1 της έκθεσης του Ειδικού Εισηγητή του ΟΗΕ για την Ελευθερία Θρησκευμάτων και Πεποιθήσεων ύστερα της επίσκεψής του στην Ελλάδα αναφέρεται ότι:

138. Ιδιαίτερα στο θέμα των άδικων διατάξεων σχετικά με τους μουσουλμάνους για τον μουφτή και τα βακούφια, ο Ειδικός Εισηγητής του ΟΗΕ υπενθυμίζει τον παράγραφο (g) άρθρου 6 της Διακήρυξης του 1981, το οποίο εγγυάται την ελευθερία «κατάρτισης, διορισμού, επιλογής και καθορισμού του διαδόχου των ηγετών κατάλληλων από την άποψη απαιτήσεων και προτύπων μιας θρησκείας και πεποίθησης».

139. Ο Ειδικός Εισηγητής πιστεύει πως πρέπει οι ελληνικές αρχές να εκπληρώσουν πλήρως και με καλή πίστη τις διεθνείς δεσμεύσεις της χώρας και την Συνθήκη της Λωζάννης. Επίσης ο Ειδικός Εισηγητής υπενθυμίζει την ανάγκη αποχής από κάθε παρέμβαση στις υποθέσεις θρησκείας εκτός από τους περιορισμούς που προβλέπονται από το διεθνές δίκαιο και καλεί σε σεβασμό προς τις παραδόσεις κάθε θρησκευτικής ομάδας, στο πλαίσιο διεθνώς αναγνωρισμένων προτύπων.

Αρχές του ΟΑΣΕ

Η 16^η αρχή του Εγγράφου Έκβασης του Συνεδρίου Βιέννης των Εκπροσώπων των Συμμετεχόντων Κρατών της Διάσκεψης για την Ασφάλεια και τη Συνεργασία στην Ευρώπη, που πραγματοποιήθηκε το 1989, προβλέπει τα ακόλουθα:

« Προκειμένου να διασφαλιστεί το δικαίωμα ελευθερίας στην έκφραση και εκπλήρωση της θρησκείας ή πεποίθησης του ατόμου, τα συμμετέχοντα κράτη, μεταξύ άλλων,

(16.4) (...) σεβασμός στα δικαιώματα των θρησκευτικών κοινοτήτων (...)

- Να οργανώνονται οι θρησκευτικές κοινότητες σύμφωνα με την δική τους ιεραρχική και θεσμική δομή.
- Εκτός από τις δικές τους καταστάσεις και πρότυπα, επιλογή, διορισμό και αντικατάσταση των κληρικών σύμφωνα με μια οποιοδήποτε εφαρμογή, αποδεκτή ελεύθερα μεταξύ των ιδίων και του κράτους τους.

(16.5) προκειμένου να παρέχετε μια καλύτερη κατανόηση των απαιτήσεων της θρησκευτικής ελευθερίας, διαβουλευθείτε με θρησκευτικές πεποιθήσεις, ιδρύματα και οργανισμούς;(...)

(16.8) θα επιτρέψει την κατάρτιση θρησκευτικού προσωπικού σε κατάλληλα ιδρύματά του.

Παρά την αντίθεση της μουσουλμανικής κοινότητας και των εκλεγμένων μουφτήδων, η Ελλάδα διορίζοντας τους μουφτήδες και τους ιμάμηδες της μουσουλμανικής μειονότητας στη Θράκη, παραβιάζει σε μεγάλο βαθμό τα πρότυπα των θεμελιωδών δικαιωμάτων του ΟΗΕ και του ΟΑΣΕ.

Συστάσεις: Των Human Rights Without Frontiers Int'l στις ελληνικές αρχές;

- **Παροχή ίδιων δικαιωμάτων με τις άλλες «γνωστές θρησκείες» στην Μουσουλμανική Τουρκική Μειονότητα (Δυτικής) Θράκης σχετικά με την εκλογή ιμάμηδων που θα κηρύττουν στα τζαμιά και των δασκάλων θρησκευτικών στα δημόσια σχολεία.**

Ελευθερία των ΜΜΕ της Τουρκόφωνης Κοινότητας

Τρεις μειονοτικές εφημερίδες εκδίδονται σε εβδομαδιαία βάση, μια ανά δεκαπενθήμερο και τρία περιοδικά σε μηνιαία βάση. Στην περιοχή τέσσερις ιδιωτικοί ραδιοφωνικοί σταθμοί κάνουν μετάδοση στα Τουρκικά.

Οι εβδομαδιαίες εφημερίδες Γκιουντέμ στην Κομοτηνή και Μιλλέτ στην Ξάνθη λειτουργούν 15 και 5 χρόνια αντίστοιχα. Και οι δύο εφημερίδες έχουν από τρεις δημοσιογράφους, που αναλαμβάνουν και την διανομή. Από την εκτύπωση που δεν υπερβαίνει τις 1500 πωλούνται μόλις 800. Ενώ τα διαφημιστικά έσοδα είναι χαμηλά και περιορισμένα. Η Γκιουντέμ είναι η μόνη τουρκική εφημερίδα που το 2012 έχει εκπληρώσει όλες τις απαραίτητες προϋποθέσεις για το δικαίωμα να δημοσιεύει διαφημίσεις.

Η υπόθεση Χαρά Νικοπούλου κατά Γκιουντέμ και Μιλλέτ

Το 2010 η Χαρά Νικοπούλου xxxvii, αναπληρωτής διευθυντής εκείνη την περίοδο του τουρκικού μειονοτικού σχολείου Μεγάλου Δερείου (Εβρος), άνοιξε δίκη για συκοφαντία εναντίον του Τζεμίλ Κάμπζα και της Χουλιά Εμίν, ιδιοκτήτρια και αρχισυντάκτρια της εφημερίδας Γκιουντέμ, με την αιτιολογία ότι έκαναν είδηση σχετικά με την τριβή ανάμεσα των γονέων του μειονοτικού σχολείου και της ίδιας. Το Πρωτοδικείο Ροδόπης στην απόφασή της με ημερομηνία 1 Δεκεμβρίου 2010, αποφάσισε ότι η είδηση που δημοσιεύτηκε είναι συκοφαντική, αλλά η σχέση μεταξύ της Χαράς Νικοπούλου και των γονέων του μειονοτικού σχολείου, οι οποίοι μιλούν Τουρκικά, απέχει πολύ από το να είναι συμβατή. Στην εφημερίδα επιβλήθηκε δυσανάλογη χρηματική ποινή των 150.000 ευρώ. Το ποσό αυτό, που αντιστοιχεί σε 25 φορές μιας προβλεπόμενης ποινής για μια ισοδύναμη υπόθεση (22243/1994), θεωρήθηκε ως αδίστακτη. Ενώ τα 20.000 ευρώ ζητήθηκαν να καταβληθούν αμέσως. Επίσης, η Γκιουντέμ καταδικάστηκε να πληρώσει και τα δικαστικά έξοδα που ανέρχονται σε 5.400 ευρώ. Η αιτιολογία της αδίστακτης ποινής του δικαστηρίου ήταν «τα σημαντικά άρθρα της εφημερίδας δεν διαβάζετε μόνο από τους τουρκόφωνους που κατοικούν στη Θράκη, αλλά σε όλη την Ελλάδα μέσω ηλεκτρονικών μέσων και τις άλλες επανακυκλοφορήσεις εκδόσεις».

Σύμφωνα με το Νόμο 22243/1994, επειδή για δημοσιεύσεις εθνικού επιπέδου προβλέπεται το ελάχιστο 29.325 ευρώ, για τοπικού επιπέδου προβλέπεται ποινή των 5.865 ευρώ, θεωρήθηκε αναγκαίο η αύξηση στη μάζα των αναγνωστών. Στην πραγματικότητα η είδηση δεν δημοσιεύτηκε από άλλες εφημερίδες, αλλά από τα εθνικιστικά ΜΜΕ αντικατοπτρίστηκε υπερβολικά που την Χαρά Νικοπούλου απεικόνισαν ως «ηρωίδα δασκάλα xxxix που αντιμετωπίζει τις ύποπτες κόλακες, τους φορείς μυστικής υπηρεσίας του τουρκικού προξενείου και της Άγκυρας».

Εκ νέου για ένα παρόμοιο άρθρο η Χαρά Νικοπούλου κατέθεσε μήνυση εναντίον και της άλλης εβδομαδιαίας τουρκικής εφημερίδας Μιλλέτ και η εφημερίδα καταδικάστηκε σε πρόστιμο ύψους 120.000 ευρώ. Με την προϋπόθεση καταβολής των 30.000 ευρώ άμεσα, αποφασίστηκε τα δικαστικά έξοδα ύψους 4000 ευρώ να πληρωθούν επίσης από την εφημερίδα.

Η Χουλιά Εμίν και ο Τζεμίλ Κάμπζα από την Γκιουντέμ μαζί με τον Τζεנגκίς Ομέρ από την Μιλλέτ, σε περίπτωση που δεν πληρώσουν το πρόστιμο που επιβλήθηκε, ακόμη και αν η απόφαση επί της προσφυγής είναι εν αναμονή, λόγω της προσωπικής τους ευθύνης μπορούν να καταδικαστούν σε 10 μήνες φυλάκιση. Και οι δύο εφημερίδες στις 4 Απριλίου 2011 πήραν ένταλμα σύλληψης. Οι τραπεζικοί λογαριασμοί των εφημερίδων και των εν λόγω δημοσιογράφων μπλοκαρίστηκαν.

Οι δικηγόροι και των δύο εφημερίδων άσκησαν έφεση. Η δίκη της Γκιουντέμ πραγματοποιήθηκε στο Εφετείο Κομοτηνής στις 6 Μαΐου 2011. Ο δικηγόρος της εφημερίδας Γκιουντέμ ζήτησε την αναβολή της υπόθεσης και το δικαστήριο ανέβαλε την δίκη στις 24 Φεβρουαρίου 2012. Στις 24 Φεβρουαρίου

2012 η δίκη δεν έγινε επειδή οι δικηγόροι ήταν σε γενική απεργία και η επόμενη ακρόαση αναβλήθηκε για 22 Μάρτη του 2013.

Η μήνυση που κατέθεσε ο διορισμένος Μουφτής εναντίον της Γκιουντέμ, Μιλλέτ και του Ραδιοφώνου Κράλ FM xl.

Ο Πρώην γραμματέας και σύμβουλος των μέσων ενημέρωσης του διορισμένου μουφτή Ξάνθης Μεχμέτ Εμίν Σινικόγλου, Μουφίτ Ραμαδάνογλου κατέθεσε μήνυση εναντίον των εφημερίδων Γκιουντέμ και Μιλλέτ μαζί και του ραδιοφωνικού σταθμού KRAL FM (που κάνει μετάδοση από την Ξάνθη).

Στις 11 Απριλίου 2012, ο Ραμαδάνογλου προσέφυγε στο Πρωτοδικείο Ξάνθης με την αιτιολογία ότι τα άρθρα που δημοσιεύτηκαν υπό τον τίτλο «14 μήνες φυλάκιση στον Σινικόγλου» πριν από 5 χρόνια (στις 6 Απριλίου 2007 στην Γκιουντέμ και στις 12 Απριλίου 2007 στην εφημερίδα Μιλλέτ) είναι αβάσιμα και ότι παραβιάζουν την ιδιωτική ζωή. Ο Ραμαδάνογλου ζήτησε αποζημίωση 200.000 ευρώ από το καθένα, την Γκιουντέμ, Μιλλέτ και KRAL FM.

Ειδήσεις σχετικά με την υπόθεση δημοσιεύτηκαν σε αρκετές τοπικές εφημερίδες, όχι μόνο στις εν λόγω εφημερίδες και ραδιοφωνικό σταθμό.

Ο Ραμαδάνογλου ζητά αποζημίωση ύψους 200.000 ευρώ από την Χουλιά Εμίν, τον Τζεμίλ Καμπζά και τον Οζάν Αχμέτογλου (εφημερίδα Γκιουντέμ), τον Μπιλάλ Μποδούρ και τον Τζενγκίς Ομέρ (εφημερίδα Μιλλέτ) και από τον ιδιοκτήτη του KRAL FM Χουσεΐν Καράνταη.

Επιπροσθέτως σε μια επιστολή συγγνώμης που θα δημοσιευθεί σε όλες τις άλλες τοπικές εφημερίδες, τρεις τοπικούς ραδιοφωνικούς σταθμούς και δύο τοπικά τηλεοπτικά κανάλια, ο Ραμαδάνογλου απαίτησε να καταδικαστούν ο κάθε ένας από τους εν λόγω δημοσιογράφους σε ένα χρόνο φυλάκιση σε περίπτωση μη καταβολής της αποζημίωσης που ζήτησε.

Ο Ραμαδάνογλου προσέφυγε στο Πρωτοδικείο Ξάνθης στις 11 Απριλίου 2012 και όλοι οι δημοσιογράφοι που τους έκανε μήνυση ενημερώθηκαν την ίδια ημερομηνία.

Η ημερομηνία εκδίκασης ορίστηκε για τις 2 Μαΐου 2012, αλλά όπως σε όλες τις ποινικές διαδικασίες σε ολόκληρη την Ελλάδα, η ακρόαση αυτή αναβλήθηκε λόγω γενικών εκλογών της 6^{ης} Μαΐου.

Ύστερα από τέσσερις μήνες, στις 19 Σεπτεμβρίου 2012 η νέα ημερομηνία εκδίκασης ορίστηκε ως 7 Νοεμβρίου 2012, αλλά λόγω της απεργίας των δικηγόρων η δίκη αναβλήθηκε για την 18 Σεπτεμβρίου 2013. Η δίκη των δύο εφημερίδων, των δημοσιογράφων και του ιδιοκτήτη του KRAL FM θα πραγματοποιηθεί στο Πρωτοδικείο Ξάνθης.

Το Παρελθόν του Άρθρου

Ο ιδιοκτήτης του μειονοτικού ραδιοφωνικού σταθμού KRAL FM, που εκπέμπει από την Ξάνθη, Χουσεΐν Καράνταη έκανε καταγγελία στον εισαγγελέα σχετικά με τον διορισμό του Μουφίτ Ραμαδάνογλου, πρώην γραμματέα και σύμβουλος των μέσων ενημέρωσης του διορισμένου Μουφτή Ξάνθης, ως μιάμη από τον Μουφτή Σινικόγλου, αν και ποτέ δεν εκπλήρωσε το καθήκον του για να απαλλάσσεται από την υποχρεωτική στρατιωτική θητεία. Ύστερα από την καταγγελία του Χουσεΐν Καράνταη, ο εισαγγελέας Ξάνθης με την αιτιολογία δημιουργίας πλαστών εγγράφων ενάγει τον Μεχμέτ Εμίν Σινικόγλου και τον Μουφίτ Ραμαδάνογλου.

Η δίκη πραγματοποιήθηκε στις 27 Μαρτίου 2007 στο Ποινικό Δικαστήριο Ξάνθης.

Ο Σινικόγλου και ο Ραμαδάνογλου καταδικάστηκαν σε 14 μήνες φυλάκιση από το Ποινικό Δικαστήριο της Ξάνθης. Πάνω σε αυτό οι Σινικόγλου και Ραμαδάνογλου άσκησαν έφεση.

Ο νόμος ελληνικών μέσων ενημέρωσης (3592/2007) έγινε δεκτός από την ελληνική κυβέρνηση στις 19 Ιουλίου 2007. Αυτός ο νέος νόμος σχετικά με «Συμπύκνωση και Χορήγηση Άδειας των Επιχειρήσεων Μέσων Ενημέρωσης» έφερε πολλές περιοριστικές διατάξεις που θέτει σε κίνδυνο την ελευθερία του τύπου, της έκφρασης και της διάδοσης πληροφοριών. xli

Σύμφωνα με τις διατάξεις του νέου νόμου, οι επιχειρηματίες μέσων ενημέρωσης υπόκεινται στους όρους να επενδύσουν τουλάχιστον 30.000 έως 100.000 ευρώ, να απασχολήσουν τουλάχιστον 5-20 άτομα ανάλογα με τον τομέα της ειδικότητάς τους, να κάνουν 24ωρη μετάδοση και να χρησιμοποιούν τα ελληνικά ως κύρια γλώσσα δημοσίευσης. Οι μικροί μειονοτικοί ραδιοφωνικοί σταθμοί που εκπέμπουν στους νομούς Ροδόπης και Ξάνθης (και οι άλλοι ραδιοφωνικοί σταθμοί σε όλη την χώρα) αντιμετωπίζουν σοβαρές δυσκολίες για την εκπλήρωση αυτών των περιοριστικών διατάξεων. Ο νέος νόμος που περιορίζει τη χρήση των τουρκικών, απειλεί επίσης τα δικαιώματα μειονότητας και της πλειονότητας.

Βάσει αυτού του νόμου, το Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης (ΕΣΡ), στις 3 Νοεμβρίου 2009, έστειλε μια επίσημη προειδοποίηση στο αρχαιότερο μειονοτικό ραδιοφωνικό σταθμό της Ξάνθης («Tele-Radyo» 104.2 FM) το οποίο κάνει εκπομπή αδιάκοπα από το 1994. Στην προαναφερόμενη απόφαση του ΕΣΡ (473/2009), διαβιβάστηκε ότι, σύμφωνα με το Άρθρο 8 του νέου νόμου μέσων ενημέρωσης, η κύρια γλώσσα εκπομπής πρέπει να είναι τα ελληνικά.

Στην επίσημη προειδοποίηση ανακοινώθηκε επίσης ότι, εφόσον ο μειονοτικός ραδιοφωνικός σταθμός δεν μεταδίδεται στην ελληνική γλώσσα το ΕΣΡ θα λάβει πιο προηγμένα και δραστικά μέτρα. Ωστόσο, δεν εφαρμόστηκε ένα παρόμοιο διοικητικό μέτρο σε άλλους ελληνικούς ραδιοφωνικούς σταθμούς που μεταδίδονται σε ξένες γλώσσες όπως τα Αγγλικά ή τα Ρωσικά. Αυτή η εφαρμογή παραβιάζοντας προφανώς την ελευθερία τύπου, το οποίο κατοχυρώνεται από το άρθρο 14 του Ελληνικού Συντάγματος, δείχνει ότι η απόφαση που ελήφθη από το ΕΣΡ είναι της διακριτικής φύσεως.

Επίσης, το Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης (ΕΣΡ) με την απόφαση αριθμού 416/ 14.9.2010 επέβαλε διοικητική κύρωση 3000 ευρώ στο ραδιοφωνικό σταθμό KRAL FM στην Ξάνθη, με την αιτιολογία ότι κάνει μετάδοση σε «ξένη» γλώσσα (Τουρκικά).

Αυτή η κατάσταση των μειονοτικών media και εφημερίδων στην Ελλάδα μεταφέρθηκε στην περιοδική έκθεση που ετοιμάστηκε και παρουσιάστηκε στο Μόνιμο Συμβούλιο από τον Εκπρόσωπο του ΟΑΣΕ για την Ελευθερία των Μέσων Ενημέρωσης Dunja Mijatovic στις 17 Μαρτίου 2011 και 23 Ιουνίου 2011.

Συμπέρασμα: τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν τα μέσα ενημέρωσης που κάνουν μετάδοση στα τουρκικά δείχνουν σαφώς ότι μια σειρά κρατικών και μη κρατικών φορέων που ενεργούν με αντί τουρκική ιδεολογία, προσπαθούν να σιωπήσουν τα media.

Συστάσεις: Των Human Rights Without Frontiers Int'l στις ελληνικές αρχές;

- **Να σεβαστούν την ελευθερία των media της τουρκόφωνης μειονότητας και να προστατέψουν την ποικιλομορφία των απόψεων.**
- **Να ασκούν αγωγή μόνο έναντι σοβαρών ισχυρισμών συκοφαντίας και δυσφήμισης.**
- **Κατά τη δικαστική διαδικασία να τηρούν την αρχή δίκαιης και αναλογικής κύρωσης.**
- **Κατά την εφαρμογή του Άρθρου 14 του Συντάγματος της Ελληνικής Δημοκρατίας σχετικά με την ελευθερία του Τύπου και της έκφρασης, να σέβονται το περιεχόμενο και το πνεύμα της Συνθήκης της Λισαβόνας και όλων των άλλων Ευρωπαϊκών συμβάσεων και διακηρύξεων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.**

Άρθρο 19: Αντισυνταγματική και Αυθαίρετη Στέρηση της Ιθαγένειας

Μεταξύ των ετών 1955-1998 αφαιρέθηκε η ιθαγένεια από πολλούς τουρκικής καταγωγής έλληνες πολίτες, σύμφωνα με το Άρθρο 19 του Ελληνικού Νόμου περί Ιθαγένειας, που επέτρεπε την αφαίρεση της ιθαγένειας από τους έλληνες πολίτες που εθνικά δεν είναι Έλληνες, σε περίπτωση εγκατάλειψης της χώρας χωρίς την πρόθεση να γυρίσουν πίσω.

Όπως προβλέπεται από τον Άρθρο 19 του Παλαιού Ελληνικού Νόμου Ιθαγένειας:

«Η ελληνική ιθαγένεια μπορεί να αφαιρεθεί από κάποιον που δεν είναι ελληνικής καταγωγής και φεύγει από την Ελλάδα χωρίς την πρόθεση να επιστρέψει πίσω. Αυτός ο κανόνας ταυτόχρονα ισχύει και για μη ελληνικής καταγωγής πρόσωπα που γεννήθηκαν και διαμένουν στο εξωτερικό. Η ιθαγένεια ανήλικων παιδιών που ζουν στο εξωτερικό μπορεί επίσης να αφαιρεθεί εάν έχασαν την ιθαγένεια και οι γονείς που είναι στη ζωή. Σε αυτό το θέμα ο Υπουργός Παιδείας αποφασίζει από κοινού με το Εθνικό Συμβούλιο».

Σύμφωνα με την απάντηση του Ελληνικού Υπουργείου Εσωτερικών στην ερώτηση του Πρώην Βουλευτή Ροδόπης του Ελληνικού Κοινοβουλίου Ιλχάν Αχμέτ τον Μάιο του 2005 σε αυτό το θέμα, μέχρι το 1998 αφαιρέθηκε η ιθαγένεια συνολικά από 46,638 Τούρκους (Μουσουλμάνους) στη Δυτική Θράκη και στη Ρόδο (Δωδεκάνησα). Η Τουρκία υποστηρίζει ότι το ποσοστό αυτό ανέρχεται σε 60.000. Παρά την μη ακύρωση των προηγούμενων αποφάσεων αφαίρεσης ιθαγένειας, το εν λόγω άρθρο του νόμου καταργήθηκε το 1998. Ενώ ο μόνος τρόπος για την ανάκτηση της ελληνικής ιθαγένειας ήταν η αίτηση για την ελληνική ιθαγένεια, όπως και κάθε ξένος πολίτης.

Το Άρθρο 19 του Παλαιού Ελληνικού Νόμου Περί Ιθαγένειας, μεταξύ άλλων, παραβιάζει την παράγραφο 4 του άρθρου 12 του Διεθνές Συμφώνου Αστικών και Πολιτικών Δικαιωμάτων που δεσμεύει ότι «κανείς δεν μπορεί αυθαίρετα να εμποδίζεται κατά την είσοδο στην χώρα του» (που εγκρίθηκε από την Ελλάδα με τον νόμο αριθμού 2462/1997) και την παράγραφο 2 του άρθρου 3 του 4^{ου} Πρωτοκόλλου της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου που δεσμεύει ότι «από κανέναν δεν μπορεί να στερηθεί το δικαίωμα να εισέλθει εντός των συνόρων της χώρας που είναι υπήκοος». Αυτό το 4^ο Πρωτόκολλο αναμένει την έγκριση της Ελλάδας.

Εθνικοί και διεθνείς οργανισμοί εξακολουθούν να καλούν την Ελλάδα προς την κατεύθυνση εξάλειψης των αρνητικών συνεπειών του Άρθρου 19.

Η Εθνική Επιτροπή για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα στην Ελλάδα και ο Νόμος περί Ιθαγένειας

Η Εθνική Επιτροπή για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα στην Ελλάδα (GNCHR) στην έκθεσή της το 2006, περιλαμβάνοντας ένα τμήμα για το θέμα αυτό, επιβεβαίωσε ότι ο αριθμός των αποκλεισμένων από την ιθαγένεια είναι 60.000 και έτσι δήλωσε για την αντισυνταγματικότητα του Άρθρου 19:

Ελληνικός Νόμος περί Ιθαγένειας (απαραίτητη διαδικασία για την απώλεια και ανάκτηση της ιθαγένειας σύμφωνα με το Άρθρο 19 του παλιού GNC 30 Οκτωβρίου 2003): η παραπάνω διάταξη που ίσχυε μέχρι το 1998 προκάλεσε τον εκπατρισμό περίπου 60.000 Ελλήνων πολιτών, κυρίως μουσουλμανικής/τουρκικής καταγωγής που ζουν στη Θράκη, που εγκατέλειψαν την Ελλάδα χωρίς την «πρόθεση επιστροφής». Η GNCHR, βασισμένη στο ότι το παλιό Άρθρο 19 είναι αντίθετο με το Ελληνικό Σύνταγμα και τα σύγχρονα πρότυπα προστασίας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, εξέφρασε την ανησυχία της σχετικά με την έλλειψη οποιασδήποτε νομοθεσίας για την ανάκτηση της ιθαγένειας εκείνων που έχασαν αυτήν, σύμφωνα με το Άρθρο 19 του ελληνικού κράτους. Επίσης η GNCHR

εξέφρασε την ανάγκη για επίσημη έγκριση της νομοθεσίας που θα ετοιμαστεί για την ανάκτηση της ελληνικής ιθαγένειας. Ταυτόχρονα η GNCHR πρότεινε η Ελλάδα να δεχτεί και τη Σύμβαση για τη Μείωση της Έλλειψης Ιθαγένειας 1961 των Ηνωμένων Εθνών.

Η Ελληνική Εθνική Επιτροπή Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων από το 2006 ούτε έφερε το θέμα Άρθρου 19 στην επικαιρότητα, ούτε ακολούθησε τις πρακτικές προς την ανάκτηση της ελληνικής ιθαγένειας.

Το 2011 κατά την Οικουμενική Περιοδική Εξέταση των Ηνωμένων Εθνών για την Ελλάδα, το θέμα αυτό έφερε στην επικαιρότητα ο εκπρόσωπος της Τουρκίας. Η ελληνική αντιπροσωπεία απάντησε ως εξής:

Όσον αφορά την αφαίρεση της ελληνικής ιθαγένειας από ορισμένα μέλη της μουσουλμανικής μειονότητας στη Θράκη, η κυβέρνηση το 1998 κατάργησε το Άρθρο 19, το οποίο επέτρεπε την αφαίρεση της ελληνικής ιθαγένειας, όσων εγκατέλειπαν την Ελλάδα χωρίς την πρόθεση επιστροφής. Πολλοί από αυτούς τους ανθρώπους που έχουν εγκαταλείψει την χώρα με την δική τους βούληση, πέρασαν στην ιθαγένεια άλλης χώρας αφήνοντας την ελληνική. Ο αριθμός των μουσουλμάνων του δεν έχουν ιθαγένεια, λόγω αφαίρεσης είναι πολύ χαμηλός. Για εκείνους τους ανθρώπους που κατοικούν στη Θράκη εκδόθηκε ένα ειδικό δελτίο ταυτότητας. Ενώ ως προς την επιστροφή της ελληνικής ιθαγένειας σε εκείνους τους λογάρητους ανθρώπους που είναι σε άπατρις κατάσταση, έχουν ληφθεί συγκεκριμένα μέτρα.

Ο Επίτροπος για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα του Συμβουλίου της Ευρώπης Thomas Hammarberg και ο Νόμος περί Ιθαγένειας

Ο Επίτροπος για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα του Συμβουλίου της Ευρώπης Thomas Hammarberg, ύστερα από την επίσκεψή του στην Ελλάδα μεταξύ 8-10 Δεκεμβρίου 2008, έχει δημοσιεύσει μια έκθεση στις 19 Φεβρουαρίου 2009. Στην έκθεση, μεταξύ άλλων θεμάτων, αναφέρονται τα εξής:

Οι άνθρωποι που τους αφαιρέθηκε η ιθαγένεια, αλλά κατοικούν στην Ελλάδα (περίπου 200 άτομα) xlii και που θέλουν να επανακτήσουν την ελληνική ιθαγένεια, πρέπει να ακολουθήσουν τη διαδικασία υποβολής αιτήσεων που υπόκεινται οι αλλοδαποί και καθορίζεται ως «μακρά, δαπανηρή και αβέβαιη όσον αφορά το αποτέλεσμα και προσβλητικό για τους ανθρώπους που έχασαν την ιθαγένειά τους κατά λάθος». xliii Στο πλαίσιο της επίσκεψης του Επιτρόπου στη Ελλάδα, κατά τον διάλογο με τους εκπροσώπους της εν λόγω μειονότητας στη Θράκη, προσέφεραν στην προσοχή του Επιτρόπου την έλλειψη και οποιασδήποτε «ηθικής αποζημίωσης (αντιστάθμισης) για τα θέματα που αναγκαστικά τους αφαιρέθηκε η ιθαγένεια.»

26. Ιδιαίτερα ο Επίτροπος ανησυχείτε από τις εκθέσεις που εκφράζουν ότι οι άνθρωποι χωρίς ιθαγένεια, στην πλειοψηφία μεσήλικοι και ηλικιωμένοι με περιορισμένο οικονομικό εισόδημα, αντιμετωπίζουν διάφορες προκλήσεις στην χρήση των υπηρεσιών υγείας σε περίπτωση ανάγκης. Ο Επίτροπος σημείωσε ότι, το 2006 η Ελληνική Εθνική Επιτροπή Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων κάλεσε την ελληνική κυβέρνηση ως προς την κατεύθυνση να καλύπτονται από το κρατικό σύστημα υγείας επειγόντως ειδικώς το σύνολο των ευάλωτων ατόμων. xliiv

Η Κοινοβουλευτική Συνέλευση του Συμβουλίου της Ευρώπης και ο Νόμος Περί Ιθαγένειας

Στις 21 Απριλίου 2009 η Κοινοβουλευτική Συνέλευση του Συμβουλίου της Ευρώπης δέχτηκε την έκθεση του Michel Hunault (Γαλλία, Ομάδα των Ευρωπαίων Δημοκρατών) με θέμα «η θρησκευτική ελευθερία και άλλα ανθρώπινα δικαιώματα των μη μουσουλμανικών μειονοτήτων που ζουν στην Τουρκία και της μουσουλμανικής μειονότητας στην Ελλάδα (Ανατολική Ελλάδα)». Στην Ενότητα VI.

της έκθεσης με τίτλο «παροχή και ανάκτηση της ιθαγένειας» αναφέρονται τα εξής σχετικά με το Άρθρο 19:

149. Ορισμένα μέλη της μουσουλμανικής μειονότητας στη Θράκη, σύμφωνα με μια διάταξη του Νόμου περί Ιθαγένειας (Άρθρο 19, το οποίο επιτρέπει την αφαίρεση της ιθαγένειας από μη ελληνικής καταγωγής ανθρώπους, που εγκαταλείπουν την Ελλάδα χωρίς την πρόθεση επιστροφής) έχασαν την ιθαγένειά τους. Αυτή η διάταξη καταργήθηκε το 1998, αλλά αυτή η κατάργηση δεν είχε αναδρομική ισχύ. Κατά συνέπεια, μερικοί άνθρωποι δημιουργώντας ένα εμπόδιο στην άσκηση των δικαιωμάτων τους σε μια σειρά τομέων (κοινωνική προστασία, υγεία, σύνταξη και διαπιστευτήρια έγγραφα κλπ.) ταξινομήθηκαν ως «άτομα χωρίς ιθαγένεια».

150. Το Υπουργείο Εσωτερικών ανέφερε ότι το 2006 η κατάσταση 41 ατόμων που έχασαν την ιθαγένεια ρυθμίστηκε (χορηγήθηκε η ελληνική ιθαγένεια) και η διαδικασία 18 ατόμων συνεχίζεται. xlvii Από την άλλη η έλλειψη ιθαγένειας των μελών της μειονότητας που ζουν στο εξωτερικό εξακολουθεί να είναι άλτο.

151. Αυτό το θέμα δεν έχει προβληθεί από τα μέλη της μειονότητας που συνάντησε ο εισηγητής στη Δυτική Θράκη (επειδή τα άτομα που τους αφαιρέθηκε η ιθαγένεια είναι αναγκασμένα να ζουν εκτός Ελλάδας), αλλά ο εισηγητής πιστεύει ότι είναι αρκετή η κατάσταση αυτή για να καλεί τις ελληνικές αρχές να ολοκληρώσουν το ταχύτερο δυνατόν τις εν εξελίξει ρυθμίσεις. Η ρύθμιση αυτή που θα γίνει για να επανεισάγουν στην ιθαγένεια δεν πρέπει να περιέχει ούτε πρόσθετα έξοδα ούτε δυσκίνητες γραφειοκρατικές διαδικασίες για τα άτομα που έχασαν την ιθαγένειά τους για το λόγο αυτό. Ο Επίτροπος Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του Συμβουλίου Ευρώπης συμβούλεψε λοιπόν στις ελληνικές αρχές να επιστραφεί επειγόντως η ιθαγένεια των ανθρώπων που τους αφαιρέθηκε βάση του Άρθρου 19 (που ζουν στην Ελλάδα) και να ληφθεί υπόψη η δυνατότητα χορήγησης αποζημίωσης σε πρόσωπα (ή στα παιδιά τους) που, με την αιτιολογία ότι τους έχει αφαιρεθεί η ιθαγένεια σύμφωνα του εν λόγω νόμου, έμειναν στο εξωτερικό χάνοντας την ιθαγένειά τους. xlviii Ενώ ο εισηγητής είναι σε θέση να υπερασπιστεί την παρούσα σύσταση στο σύνολό της.

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή Κατά του Ρατσισμού και της Μισαλλοδοξίας (ECRI) και ο Νόμος Περί Ιθαγένειας.

Το 2009 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή Κατά του Ρατσισμού και της Μισαλλοδοξίας (ECRI) δημοσίευσε την 4. Έκθεση Ελλάδας που αναφέρεται στις άλλες συστάσεις που δημοσιεύθηκαν το 2004:

10. Στην τρίτη της έκθεση η ECRI συνιστά έντονα στις ελληνικές αρχές να αντισταθμίσουν το ταχύτερο δυνατόν τις δυσμενείς συνθήκες όλων των ατόμων που υπέστησαν, βάση του παλιού Άρθρου 19 του Νόμου περί Ιθαγένειας, που τους αφαιρέθηκε η ιθαγένεια, ζουν στην Ελλάδα ή στο εξωτερικό, που είναι χωρίς ιθαγένεια ή πολίτες άλλης χώρας. Ιδιαίτερα η ECRI καλεί τις αρχές για την διευκόλυνση ειλικρινώς της ανάκτησης ιθαγένειας αυτών των ανθρώπων, αίροντας όλα τα εμπόδια προς την κατεύθυνση αυτή, συμπεριλαμβανομένης και της προϋπόθεσης εκ νέου αίτησης για ιθαγένεια.

11. Η ECRI σημειώνει με ανησυχία ότι το πρόβλημα που αναφέρθηκε παραπάνω συνεχίζεται σε μεγάλο βαθμό. Στην έκθεση του 2005 για τους μη ιθαγενείς, ο Έλληνας Συνήγορος του Πολίτη σημείωσε ότι συνεχίζονται οι υπερβολικές, πολλές φορές άδικες καθυστερήσεις στη διαδικασία υποβολής αιτήσεων για την έγκριση πολιτογράφησης ή την ανάκτηση της ιθαγένειας των μουσουλμάνων στη Δυτική Θράκη που έχασαν την ελληνική ιθαγένεια. Οι ελληνικές αρχές δήλωσαν ότι το Υπουργείο Εσωτερικών έδωσε εντολή στις τοπικές αρχές για την επιτάχυνση των διαδικασιών πολιτογράφησης των μη ιθαγενών μουσουλμάνων στη Δυτική Θράκη, ανακοίνωσαν ότι σήμερα ο αριθμός των μη ιθαγενών μελών της μουσουλμανικής μειονότητας είναι μικρότερο από 30.

Παρά την ανάκτηση της ελληνικής ιθαγένειας ορισμένων ατόμων, η ECRI δεν έχει πληροφορία στο θέμα ληφθέντων μέτρων για το σύνολο των ατόμων που έχασαν την ιθαγένεια σύμφωνα με το Παλιό Άρθρο 19 του Νόμου περί Ιθαγένειας συμπεριλαμβανομένων εκείνων που ζουν σήμερα στο εξωτερικό ή πέρασαν στην ιθαγένεια άλλης χώρας. Από την άλλη η ECRI, ανησυχεί έναντι των εκθέσεων που αναφέρουν ότι μερικοί μη ελληνικής καταγωγής άνθρωποι, κατά τα προηγούμενα χρόνια, στην προσπάθειά τους να μπουν στην Ελλάδα για προσωπικούς λόγους ή για να ανανεώσουν τα διαβατήριά τους, έμαθαν ότι τους αφαιρέθηκε η ιθαγένεια.

12. Η ECRI συνιστά στις ελληνικές αρχές να δίνουν την δέουσα προσοχή ως προς την παγίωση των μέτρων που θα ληφθούν για την βελτίωση των αποτελεσμάτων που έφερε το παλιό Άρθρο 19 του Νόμου περί Ιθαγένειας και την αξιολόγηση των αιτήσεων για την εκ νέου πολιτογράφηση.

13. Η ECRI συνιστά έντονα στις ελληνικές αρχές να εξεταστούν οι ισχυρισμοί σχετικά με την πρόσφατη αφαίρεση της ιθαγένειας των πολιτών που η εθνική τους καταγωγή δεν είναι ελληνική και να ληφθούν αμέσως όλα τα αναγκαία μέτρα για την επιστροφή της ιθαγένειας σε δικαιολογημένες περιπτώσεις.

Οικουμενική Περιοδική Αξιολόγηση Ηνωμένων Εθνών και ο Νόμος Περί Ιθαγένειας

Η Ελλάδα το 2011, στην Εθνική Έκθεση που πρόσφερε στο πλαίσιο της Οικουμενικής Περιοδικής Αξιολόγησης του ΟΗΕ, δεν έφερε το θέμα αυτό στο προσκήνιο. Όμως κατά την διάρκεια της διαλογικής συζήτησης το θέμα αυτό φέρθηκε στο προσκήνιο από την Τουρκία. Εκείνη την εποχή, η επίσημη απάντηση της ελληνικής αντιπροσωπείας ήταν ως εξής:

Όσον αφορά την αφαίρεση της ελληνικής ιθαγένειας από ορισμένα μέλη της μουσουλμανικής μειονότητας στη Θράκη, η κυβέρνηση το 1998 κατάργησε το Άρθρο 19, το οποίο επέτρεπε την αφαίρεση της ελληνικής ιθαγένειας, όσων εγκατέλειπαν την Ελλάδα χωρίς την πρόθεση επιστροφής. Πολλοί από αυτούς τους ανθρώπους που έχουν εγκαταλείψει την χώρα με την δική τους βούληση, πέρασαν στην ιθαγένεια άλλης χώρας αφήνοντας την ελληνική. Ο αριθμός των μουσουλμάνων που δεν έχουν ιθαγένεια, λόγω αφαίρεσης είναι πολύ χαμηλός. Για εκείνους τους ανθρώπους που κατοικούν στη Θράκη εκδόθηκε ένα ειδικό δελτίο ταυτότητας. Ενώ ως προς την επιστροφή της ελληνικής ιθαγένειας σε εκείνους τους λογάριθμους ανθρώπους που είναι σε άπατρις κατάσταση, έχουν ληφθεί συγκεκριμένα μέτρα.

Με την ευκαιρία αυτή, ο εκπρόσωπος της Τουρκίας έκανε τις ακόλουθες συστάσεις στην Ελλάδα:

85.7. Επιτάχυνση της διαδικασίας όσον αφορά την επιστροφή ιθαγένειας περίπου 60.000 ελλήνων πολιτών που τους αφαιρέθηκε η ιθαγένεια βάση του Αρθρου 19 του Ελληνικού Νόμου Ιθαγένειας το οποίο καταργήθηκε αργότερα; δημιουργία ενός μηχανισμού για την αντιστάθμιση απωλειών που έχουν υποστεί όσον αφορά τα δικαιώματα ιδιοκτησίας ως αποτέλεσμα αφαίρεσης της ιθαγένειας αυτών των ατόμων (Τουρκία).

Αλλά, οι συστάσεις της Τουρκίας δεν υποστηρίχτηκαν από τον αντιπρόσωπο Ελλάδας.

Τα τελευταία 15 χρόνια είναι σαφές ότι η Ελλάδα αγνοεί τις εκκλήσεις της Εθνικής Επιτροπής για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα και των διεθνών οργανισμών ως προς την επίλυση της προβληματικής κατάστασης που δημιούργησε το Άρθρο 19.

Μέχρι σήμερα η Αθήνα δεν δημοσίευσε καμία λεπτομερής έκθεση στο θέμα των υποθέσεων ανάκτησης της ιθαγένειας των ατόμων που την έχασαν όπως ισχυρίζεται, ακολουθώντας την «συνηθισμένη» διαδικασία πολιτογράφησης (!) που εφαρμόζεται σε ξένους και είναι εξευτελιστική, μακρά, δαπανηρή και αβέβαιη για τους ανθρώπους που έχασαν την ιθαγένεια κατά λάθος.

Συστάσεις: Των Human Rights Without Frontiers Int'l στις ελληνικές αρχές;

- **Να αποζημιωθούν χωρίς περαιτέρω καθυστέρηση οι σοβαρές συνέπειες που επέφερε η αφαίρεση ιθαγένειας με τις διατάξεις του Άρθρου 19.**
- **Να υποβάλουν έκθεση σχετικά με τις υποθέσεις ανάκτησης της ελληνικής ιθαγένειας από το 1998, ιδιαίτερα τα τελευταία 10 χρόνια, χωρίς καθυστέρηση και με πλήρη διαφάνεια.**
- **Να παρέχουν λεπτομερείς πληροφορίες σχετικά με τις υποθέσεις απόκτησης της ιθαγένειας μέσω ανάκτησης, ενώ σχετικά με τις υποθέσεις αρνητικών αποφάσεων να αναφέρουν τους λόγους της άρνησης.**

Μερικά Γεγονότα και Επιθέσεις Μίσους Ενάντια στους Εθνικά Τούρκους (2011-2012)

Σε περίοδο βαθιάς οικονομικής κρίσης, εθνικιστικά και ακροδεξιά κόμματα, όπως η Χρυσή Αυγή, έχουν αναπτύξει ένα ισχυρό λόγο κατά των μεταναστών, των αιτούντων άσυλο στην Ελλάδα, των Μουσουλμάνων και των μη Ορθόδοξων εθνικών ομάδων. Στις εκλογές Ιουνίου του 2012 η Χρυσή Αυγή κερδίζοντας 18 έδρες για πρώτη φορά στην ιστορία μπήκε στη Βουλή των Ελλήνων. Τα τελευταία χρόνια, η ξενοφοβία και η μισαλλοδοξία που υποστηρίζεται από την Χρυσή Αυγή, έφερε μαζί τις επιθέσεις μίσους κατά των ευάλωτων ομάδων και τα ξενοφοβικά περιστατικά. Οι εθνικά Τούρκοι της Ελλάδας συμπεριλαμβάνονται σε αυτές τις ευάλωτες ομάδες. Κατά την περίοδο 2011-2012, πολλά τζαμιά, μουσουλμανικά νεκροταφεία και περιουσιακά στοιχεία που ανήκουν στην κοινότητα δέχτηκε επίθεση από αγνώστους, έχουν υποστεί ζημιά ή εκτεθεί σε περιφρόνηση. Εδώ είναι μερικά παραδείγματα από αυτά:

18 Σεπτεμβρίου 2012

Στο κέντρο της Ξάνθης ο δάσκαλος Μιουλαζίμ Τζεμαλί δέχτηκε επίθεση από τα μέλη της Χρυσής Αυγής, ενώ κρέμαγε μια αφίσα κάποιας εκδήλωσης. Ο Μιουλαζίμ που είναι υποψήφιος βουλευτής του Κόμματος Ανταρσίας και μέλος του Κινήματος Κατά της Απειλής Ρατσισμού και του Φασισμού δέχτηκε επίθεση μαζί με άλλα τρία μέλη του κινήματος. Μετά την καταγγελία τις επίθεσης στην αστυνομία, ένας επιτιθέμενος συνελήφθη από την αστυνομία.

23 Αυγούστου 2012

Αργά τη νύχτα τα κεντρικά γραφεία του Κόμματος Ισότητας Ειρήνης και Φιλίας (ΚΙΕΦ) στη Θράκη δέχθηκαν επίθεση. Η ταμπέλα που φωτίζεται το έμβλημα του κόμματος είχε σπάσει με πέτρα.

12 Αυγούστου 2012

Μια ομάδα από τα μέλη της Νομαρχιακής Οργάνωσης Ξάνθης της Χρυσής Αυγής, πέρασαν από τα χωριά που κατοικούνται από εθνικά Τούρκους στην Ξάνθη, δημιούργησαν φόβο στον τοπικό πληθυσμό.

6 Αυγούστου 2012

Μια ομάδα αποτελούμενη από 150 περίπου άτομα μέλη του κόμματος Χρυσής Αυγής, φωνάζοντας συνθήματα κατά της Τουρκίας και των εθνικών Τούρκων στη Θράκη κινήθηκαν προς την Ένωση Τουρκικής Νεολαίας Κομοτηνής. Οι διαδηλωτές πέταξαν μπουκάλια στην αυλή του συλλόγου. Στη συνέχεια η ομάδα κινήθηκε προς το τουρκικό προξενείο Κομοτηνής, η αστυνομία εμπόδισε την ομάδα να φτάσει στο προξενείο.

23 Μαρτίου 2012

Στην Ξάνθη άγνωστος ή άγνωστοι έγραψαν με σπρέι στην εξωτερική πόρτα της Τουρκικής Ένωσης Ξάνθης «Έξω οι Τούρκοι». Την ίδια μέρα στον τοίχο του Μπεκτάσικου ιερού στις Κάτω Θέρμες γράφτηκε «Ο μόνος καλός Τούρκος είναι ο νεκρός».

16 Φεβρουαρίου 2012

Το μουσουλμανικό νεκροταφείο στην γειτονιά Βοσβόζη Κομοτηνής καταστράφηκε από έναν ή περισσότερους άγνωστους βανδάλους. Σύμφωνα με τις πληροφορίες που έδωσε ο πρόεδρος του Πολιτισμικού Συλλόγου Ηφαιστου Αλή Τσακίρ καταστράφηκαν 10 ταφόπλακες.

2 Μαρτίου 2011

Το τζαμί του χωριού Ίσαλο Κομοτηνής δέχτηκε επίθεση από έναν άγνωστο ή μια ομάδα. Δύο παράθυρα του τζαμιού έσπασαν με τα θραύσματα λίθων και ασφάλτου που πετάχτηκαν. Ενώ στην Κομοτηνή ένα άγνωστο άτομο ή μια ομάδα κατέστρεψε το μαντρί προβάτων του Φικρέτ Σαλί. Οι επιτιθέμενοι σκότωσαν 30 πρόβατα που ήταν στο μαντρί κόβοντας το λαιμό τους, αλλά δεν έκλεψαν κανένα από αυτά. Το ίδιο βράδυ οι επιτιθέμενοι έβαλαν φωτιά σε αχυρώνα ενός μέλους της μουσουλμανικής κοινότητας, έκοψαν τα λάστιχα τριών αυτοκινήτων και δύο τρακτέρ που ήταν εκεί.

3 Φεβρουαρίου 2011

Στην Καβάλα ένας άγνωστος ή μια ομάδα, έσφαξε ένα γουρούνι στην είσοδο του τζαμιού Χαλίλ Μπέη, που είναι γνωστό σήμερα ως Αλατζά Τζαμί και κάρφωσε το κεφάλι σφαγμένου χοίρου στην πόρτα εισόδου του τζαμιού.

Συστάσεις: Των Human Rights Without Frontiers Int'l στις ελληνικές αρχές;

- **Να προωθήσουν έναν πολιτισμό ανεκτικότητας και καταπολέμησης του ρατσισμού.**
- **Να διώξουν δικαστικά τους δράστες ρατσιστικών πράξεων χωρίς καθυστέρηση.**

Συμπέρασμα

Η μειονότητα στην Ελλάδα προστατεύεται πέρα από την Συνθήκη Λωζάννης του 1923, με ευρύτερη έννοια από τις διμερείς συμφωνίες που έχουν υπογραφεί μεταξύ Τουρκίας και Ελλάδας, καθώς και από άλλες διεθνείς πράξεις που έχουν υπογραφεί και επικυρωθεί από την Αθήνα.

Τα άτομα που ανήκουν σε αυτήν την μειονότητα έχουν τα ατομικά και συλλογικά δικαιώματα που πρέπει να γίνουν σεβαστά, όποια και αν είναι η εθνική τους καταγωγή, η μητρική τους γλώσσα ή η μορφή αυτοπροσδιορισμού τους: ένα ευνοϊκό περιβάλλον για ίσα δικαιώματα πρόσβασης στο εκπαιδευτικό σύστημα της επιλογής τους (δίγλωσσο μειονοτικό σχολείο ή σχολείο που παρέχουν εκπαίδευση στα Ελληνικά), για το δικαίωμα στην ποιοτική εκπαίδευση για τα παιδιά τους, για την ελευθερία του συνεταιρίζεσθαι όπως ορίζεται από τα διεθνή κείμενα και την νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, για την αυτονομία της θρησκευτικής τους κοινότητας και την μη παρέμβαση του κράτους στην εσωτερική λειτουργία, για την ανάπτυξη των μέσων ενημέρωσης που διαθέτουν και για την διατήρηση του πολιτισμού τους.

Μια δέσμευση, που βασίζεται στην αμοιβαία εμπιστοσύνη και σεβασμό μεταξύ του ελληνικού κράτους και της μειονότητας, αποτελεί την απαραίτητη προϋπόθεση για οποιαδήποτε μακροπρόθεσμη λύση. Σίγουρα θα είναι το πρώτο θετικό βήμα η εφαρμογή, χωρίς περαιτέρω καθυστέρηση, των σημαντικών αποφάσεων του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Με την δράση αυτή που αναμένεται για χρόνια, θα γίνει μια μεγάλη διαδρομή προς την αποκατάσταση ενός εποικοδομητικού διαλόγου και καλής πίστης με την μειονότητα στη Θράκη.

Συστάσεις

Των Human Rights Without Frontiers Int'l (Ανθρώπινα Δικαιώματα Χωρίς Σύνορα) στις ελληνικές αρχές;

Σχετικά με το ζήτημα ταυτότητας

- Να σεβαστούν το δικαίωμα αυτοπροσδιορισμού των μελών της μειονότητας που προστατεύεται με τη Συνθήκη της Λωζάννης.
- Θέτοντας τέλος στη φαύλη συζήτηση για τον προσδιορισμό της ομάδας, να δώσουν προτεραιότητα στην προστασία των ατομικών και συλλογικών ανθρωπίνων δικαιωμάτων των μελών της μειονότητας.

Σχετικά με το εκπαιδευτικό σύστημα δίγλωσσου σχολείου

- Προσάρτηση δίγλωσσων μειονοτικών νηπιαγωγείων στα δημοτικά σχολεία.
- Αναθεώρηση και ανανέωση της πολιτικής σχετικά με τα μειονοτικά δημοτικά σχολεία και τα σχολεία δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης στα θέματα του αριθμού και θέσης των σχολείων, της πρόσληψης και κατάρτισης των εκπαιδευτικών, των προγραμμάτων σπουδών των σχολικών βιβλίων που χρησιμοποιούνται.

Σχετικά με την ελευθερία του συνεταιρίζεσθαι της μειονότητας

- Εφαρμογή, χωρίς περαιτέρω καθυστέρηση, των αποφάσεων του ΕΔΑΔ σχετικά με τις υποθέσεις Τουρκικής Ένωσης Ξάνθης και Άλλοι κατά Ελλάδα, ο Μπεκίρ Ουστά και Άλλοι κατά Ελλάδα, ο Εμίν και Άλλοι κατά Ελλάδα.
- Να επιτρέψουν την καταγραφή των συλλόγων με τις ονομασίες που προτιμούν τα ιδρυτικά μέλη, ανεξάρτητα από την παρουσία της λέξης «μειονότητα» ή ονόματος εθνικής ομάδας στην ονομασία αυτή.
- Αλλαγή του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, με τρόπο που να καταστεί δυνατή η εφαρμογή των αποφάσεων του ΕΔΑΔ σχετικά με θέματα ελευθερίας του συνεταιρίζεσθαι.

Σχετικά με την θρησκευτική ελευθερία της μειονότητας

- Παροχή ίδιων δικαιωμάτων με τις άλλες «γνωστές θρησκείες» στην Μουσουλμανική Τουρκική Μειονότητα (Δυτικής) Θράκης σχετικά με την εκλογή ιμάμηδων που θα κηρύττουν στα τζαμιά και των δασκάλων θρησκευτικών στα δημόσια σχολεία.

Σχετικά με την ελευθερία των μέσων ενημέρωσης της μειονότητας

- Να σεβαστούν την ελευθερία των media της τουρκόφωνης μειονότητας και να προστατέψουν την ποικιλομορφία των απόψεων.

- Να ασκούν αγωγή μόνο έναντι σοβαρών ισχυρισμών συκοφαντίας και δυσφήμισης.
- Κατά τη δικαστική διαδικασία να τηρούν την αρχή δίκαιης και αναλογικής κύρωσης.
- Κατά την εφαρμογή του Άρθρου 14 του Συντάγματος της Ελληνικής Δημοκρατίας σχετικά με την ελευθερία του Τύπου και της έκφρασης, να σέβονται το περιεχόμενο και το πνεύμα της Συνθήκης της Λισαβόνας και όλων των άλλων Ευρωπαϊκών συμβάσεων και διακηρύξεων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Σχετικά με την αυθαίρετη αφαίρεση της ιθαγένειας βάση του Άρθρου 19

- Να αποζημιωθούν χωρίς περαιτέρω καθυστέρηση οι σοβαρές συνέπειες που επέφερε η αφαίρεση ιθαγένειας με τις διατάξεις του Άρθρου 19.
- Να υποβάλουν έκθεση σχετικά με τις υποθέσεις ανάκτησης της ελληνικής ιθαγένειας από το 1998, ιδιαίτερα τα τελευταία 10 χρόνια, χωρίς καθυστέρηση και με πλήρη διαφάνεια.
- Να παρέχουν λεπτομερείς πληροφορίες σχετικά με τις υποθέσεις απόκτησης της ιθαγένειας μέσω ανάκτησης, ενώ σχετικά με τις υποθέσεις αρνητικών αποφάσεων να αναφέρουν τους λόγους της άρνησης.

Σχετικά με τα εθνικιστικά γεγονότα

- Να προωθήσουν έναν πολιτισμό ανεκτικότητας και καταπολέμησης του ρατσισμού.
- Να διώξουν δικαστικά τους δράστες ρατσιστικών πράξεων χωρίς καθυστέρηση.

- i. Οι ορθόδοξες χριστιανικές χώρες που ιδρύθηκαν μετά την κατάρρευση της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας έγιναν η Σερβία, το Μαυροβούνιο, η Ελλάδα και στη συνέχεια η Ρουμανία.
- ii. Έκθεση Διεθνούς Αμνηστίας (25/01/2000), Ελλάδα: Θρησκευτική ελευθερία και ελευθερία έκφρασης στο δικαστήριο – Υπόθεση του Μεχμέτ Εμίν Αγκά, Μουφτή Ξάνθης.
- iii. Αυτοί είναι αριθμοί κατά προσέγγιση, οι υπολογισμοί που γίνονται από το νέο ελληνικό κράτος και το χάος της περιόδου κατάρρευσης της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας απολύτως δεν είναι αληθινοί ή καλύπτει τις μεταναστεύσεις εκτός της επίσημης ανταλλαγής πληθυσμών. Κάποιες πηγές που μπορούν να αναφέρονται για περισσότερες λεπτομέρειες είναι οι εξής: Onur Yıldırım, 2006, *Diplomacy and Displacement: Reconsidering the Turco-Greek Exchange of Populations, 1922-1934* (Routledge)
Renee Hirschon (ed.), 2003, *Crossing the Aegean: An Appraisal of the 1923 Compulsory Population Exchange between Greece and Turkey* (New York; Oxford: Berghahn) - "Minorities in Southeast Europe: inclusion and exclusion", a report by Minority Rights Group, London 1998
- iv. Το Συμβούλιο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του ΟΗΕ. Έκθεση του Ανεξάρτητου Εμπειρογνώμονα για Ζητήματα Μειονοτήτων, Gay McDougall, (Παρ.11)/ Επίσκεψη στην Ελλάδα (8-16 Σεπτεμβρίου 2008), Κωδ. A/HRC/10/11/Add. (18 Φεβρουαρίου 2009): «Σύμφωνα με τις ελληνικές κυβερνητικές πηγές, περίπου 86000 Μουσουλμάνοι έμειναν στη Θράκη, από αυτούς οι 39000 ήταν τουρκικής καταγωγής, 35000 Πομάκοι (σλαβόφωνοι μουσουλμάνοι) και 12000 Ρομά».
Βλπ. <http://www2.ohchr.org/english/bodies/hrcouncil/docs/10session/A.HRC.10.11.Add.3.pdf>
Σύμφωνα με την έκθεση Ελληνικής Επιτροπής Παρακολούθησης Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του Ελσίνκι που δημοσιεύθηκε το 2000, εκτιμάται ότι στην εν λόγω περίοδο η μουσουλμανική μειονότητα αποτελείται από συνολικά 98000 άτομα από τους οποίους το 50% είναι Τούρκοι, το 35% Πομάκοι και 15% Ρομά.
Βλπ. «Ανθρώπινα δικαιώματα στην Ελλάδα, Ετήσια Έκθεση 1999» Αθήνα 7/1/2000.
- v. Στον αγώνα κατά των δυνάμεων κατοχής κατά τη διάρκεια του Β Παγκοσμίου Πολέμου, πολλοί εθνικά Τούρκοι έχασαν τη ζωή τους.
- vi. Σύμφωνα με την επίσημη απογραφή του 2001, στη Θράκη ζούσαν 369.430 άνθρωποι. Ενώ το περιφερειακό γραφείο Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης, που είναι υψηλότερη ελληνική διοικητική αρχή, προέβλεπε ότι ο πληθυσμός της μειονότητας το 2011 ανέρχεται περίπου σε 140.000-145.000 (REMTH 2011), οι αξιωματούχοι του Ελληνικού Υπουργείου Εξωτερικών αναφέρουν ότι ο αριθμός αυτός σε γενικές γραμμές είναι περίπου 100.000. Η τελευταία απογραφή που συμπεριλήφθηκαν στοιχεία θρησκείας και γλώσσας ήταν το 1950.
Σύμφωνα με την Ετήσια Έκθεση του 2011 για τις Διεθνείς Θρησκευτικές Ελευθερίες του Υπουργείου Εξωτερικών των ΗΠΑ «η Συνθήκη της Λωζάνης το 1923 δημιούργησε την 'Μουσουλμανική Μειονότητα', η οποία αναγνωρίζεται επίσημα και υπολογίζεται ότι αποτελείται από 140.000-150.000 άτομα που ζουν στη Θράκη (ένας αριθμός που αντιπροσωπεύει το 1,3% του συνολικού ελληνικού πληθυσμού)» και «εκτός της τοπικής μουσουλμανικής μειονότητας στη Θράκη, στο υπόλοιπο της χώρας εκτιμάται ότι ο πληθυσμός των μουσουλμάνων μεταναστών είναι μεταξύ 200.000 έως 300.000».
- vii. Βλπ. Εθνική Έκθεση Ελλάδας (παραγ.67) http://www.upr-info.org/IMG/pdf/a_hrc_wg.6_11_grc_1_e.pdf
- viii. Βλπ. http://www.upr-info.org/IMG/pdf/abtff_written_greece_2011.pdf
- ix. Βλπ. http://www.upr-info.org/IMG/pdf/a_hrc_wg.6_11_grc_1_e.pdf
- x. Σε αυτή την ενότητα οι έντονα γραμμένες περιοχές σημειώθηκαν από τα *Human Rights Without Frontiers*.
- xi. CERD: Committee on the Elimination of All Forms of Racial Discrimination (Επιτροπή Τερματισμού Όλων των Μορφών Διακρίσεων).
- xii. Βλπ. <http://www.hri.org/docs/lausanne/>
- xiii. Ορισμένες διεθνείς δεσμεύσεις που έχουν υπογραφεί και εγκριθεί από την Ελλάδα: Έγγραφο της Κοπεγχάγης του 1993 για τα δικαιώματα των μειονοτήτων <http://www.osce.org/odihr/elections/14304>
Η Συνθήκη της Λισαβόνας το 2009
<http://eur-lex.europa.eu/JOHtml.do?uri=OJ:C:2007:306:SOM:EN:HTML>
Διακήρυξη για τα Δικαιώματα των Ατόμων Μέλη σε Εθνικές ή Εθνοτικές Μειονότητες το 1992
<http://www2.ohchr.org/english/law/minorities.htm>
Σύμβαση-πλαίσιο για την Προστασία των Εθνικών Μειονοτήτων του 1995 (υπογράφηκε αλλά δεν εγκρίθηκε)
<http://conventions.coe.int/Treaty/en/Treaties/Html/157.htm>
Τελική Πράξη του Ελσίνκι του 1975
<http://www.hri.org/docs/Helsinki75.html>
Διεθνές Σύμφωνο για τα Ατομικά και Πολιτικά Δικαιώματα του 1966 <http://www2.ohchr.org/english/law/ccpr.htm>
- xiv. Ενώ το Άρθρο 30 της Σύμβασης Ηνωμένων Εθνών για τα Δικαιώματα του παιδιού προβλέπει ότι στις χώρες όπου υπάρχουν εθνικές, θρησκευτικές ή γλωσσικές μειονότητες, ένα παιδί μέλος μιας τέτοιας μειονότητας, μαζί με άλλα μέλη της ομάδας του δεν πρέπει να στερηθεί το δικαίωμα να χρησιμοποιεί τη γλώσσα του μέσα στην κοινωνία.
- xv. Απόφοιτοι Τουρκικών Πανεπιστημίων ή Ειδικής Παιδαγωγικής Ακαδημίας Θεσσαλονίκης ή Μουσουλμανικών Θρησκευτικών Σχολών (Μεντρεσέδων) ή απόφοιτοι λυκείων.
- xvi. ΕΠΙΑΘ (Ειδική Παιδαγωγική Ακαδημία Θεσσαλονίκης) ιδρύθηκε το 1968 από την Χούντα, το 2010 έκλεισε και προσαρτήθηκε στην Παιδαγωγική Σχολή Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης
- xvii. Στις 17 Φεβρουαρίου 2010, 211 εθνικά Τούρκοι, που εκπροσωπούν τις διαφορετικές ομάδες της κοινωνίας των πολιτών, έστειλαν μια αίτηση στην Υπουργό Παιδείας Άννα Διαμαντοπούλου και στον Ειδικό Γραμματέα υπεύθυνο για την εκπαίδευση μειονοτικών σχολείων. Στις 26 Ιουνίου 2011 έχει αποσταλεί ακόμη μια αίτηση στο Υπουργείο Παιδείας.
- xviii. Στο καταστατικό της ΠΕΚΕΜ αναγράφεται ότι η ΠΕΚΕΜ μπορεί να συγκροτεί νηπιαγωγεία ηλικιών 3,5 έως 6 ετών, σχολεία πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Υπάρχουν τρεις επίσημοι παιδικοί σταθμοί της ΠΕΚΕΜ, ένα στην Ξάνθη και δύο στην Ροδόπη. Αυτοί οι παιδικοί σταθμοί δεν αναγνωρίζονται ως νηπιαγωγεία, αλλά ως σταθμοί για παιδιά ηλικίας μεταξύ 3,5 και 5.

- xix. Σύμφωνα με μια επιστολή που υποβλήθηκε στον Επίτροπο για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα του Συμβουλίου της Ευρώπης Nils Muiznieks στις 15 Οκτωβρίου 2012 από τον «Σύλλογο Επιστημόνων Μειονότητας Δυτικής Θράκης», αποφοιτούν περίπου 1000 μαθητές κάθε χρόνο από τα μειονοτικά δημοτικά σχολεία.
- xx. Τα στατιστικά στοιχεία, σχετικά με τον αριθμό των μειονοτικών δημοτικών σχολείων από τη Συνθήκη της Λωζάννης του 1923 μέχρι σήμερα, μπορούν να ληφθούν από την διδακτορική διατριβή του Δρ. Αλή Χουσεϊνογλου (Φιλοσοφία Διεθνών Σχέσεων) με την ονομασία “The Development of Minority Education at the South-eastern Corner of the EU: The Case of Muslim Turks in Western Thrace, Greece” (May 2012), που γίνεται πρόσβαση και μέσω του link <http://sro.sussex.ac.uk>
- xxi. Τον Ιανουάριο του 1999, στην σελίδα 23 της έκθεσης των 38 σελίδων του Human Right Watch με υπότιτλο «Ελλάδα: Τούρκοι Δυτικής Θράκης» «Σύμφωνα με την ελληνική κυβέρνηση, υπάρχουν 230 μειονοτικά δημοτικά σχολεία που έχουν 8500 μαθητές» και «στα μειονοτικά δημοτικά σχολεία το πρόγραμμα σπουδών είναι δίγλωσσο. Τα μαθήματα της ελληνικής γλώσσας, της ιστορίας, της γεωγραφίας, της περιβαλλοντικής εκπαίδευσης και της ιθαγένειας διδάσκονται στα ελληνικά, ενώ τα μαθηματικά, η φυσική, η χημεία, τα θρησκευτικά, τα τουρκικά, η φυσική και η τεχνική αγωγή διδάσκονται στα Τουρκικά. Δίνονται επίσης και μαθήματα αγγλικής γλώσσας στο βαθμό που επιτρέπει η ικανότητα και το μέγεθος του σχολείου. Η πλειοψηφία των παιδιών της μειονότητας πηγαίνουν στα μειονοτικά σχολεία». Πρέπει να σημειωθεί ότι τα μαθήματα αγγλικών προστέθηκαν στο πρόγραμμα σπουδών το 1997 και τα μαθήματα αυτά διδάσκονται από έλληνες εκπαιδευτικούς. Ενώ στην υποσημείωση 98 «σύμφωνα με τον συντονιστή των μειονοτικών σχολείων στη Θράκη κύριο Λαμπάκη το 98% της μειονοτικής νεολαίας πηγαίνουν στα μειονοτικά δημοτικά σχολεία. Ο αριθμός των παιδιών της μειονότητας που πηγαίνουν στα δημόσια δημοτικά σχολεία δεν είναι πάνω από 2% ή 3%».
- xxii. Στην γραπτή απάντηση προς έναν υποψήφιο που έχει υποβάλει αίτηση για θέση διδασκαλίας αναφέρονται τα εξής: «Σύμφωνα με τον νόμο 695/1977, προτιμώνται οι απόφοιτοι της ΕΠΑΘ για τον διορισμό σε δημοτικά σχολεία. Αυτή τη στιγμή υπάρχουν περισσότερο από 203 δασκάλους. Το αίτημα διορισμού σας θα απαντηθεί ύστερα από το διορισμό των εν λόγω δασκάλων».
- xxiii. Το Πρωτόκολλο Πολιτισμού που υπεγράφη ανάμεσα στην Ελλάδα και την Τουρκία στις 20 Απριλίου 1951 (καταργήθηκε αργότερα και αντί αυτού το 2000 εγκρίθηκε η Διμερής Συνθήκη Πολιτιστικής Συνεργασίας), η Αλλαγή Στίχων που προορίζεται για την αμοιβαία ανταλλαγή εκπαιδευτικών και το Πρωτόκολλο της Ελληνο-Τουρκικής Πολιτιστικής Επιτροπής που υπογράφηκε το 1968 αποτελούν τα σχετικά έγγραφα που μπορούν να επιτευχθούν πληροφορίες για την αμοιβαία ανταλλαγή εκπαιδευτικών.
- xxiv. Τα σχολεία σε αγροτικές και ορεινές περιοχές συνενώθηκαν. Αυτό οδήγησε σε προβλήματα μεταφοράς από ένα σχολείο στο άλλο ιδιαίτερα κατά τους χειμερινούς μήνες και σε επιπλέον κόστος για τις οικογένειες που εξασφαλίζουν τα προς το ζην μόνο από την γεωργία ή είναι υπό την επίδραση της οικονομικής κρίσης.
- xxv. Σε σύγκριση με όλες τις άλλες περιοχές της Ελλάδας, η Θράκη έχει το υψηλότερο ποσοστό εγκατάλειψης της δεκάχρονης υποχρεωτικής εκπαίδευσης και το χαμηλότερο ποσοστό αλφαριθμητισμού στην περιοχή.
- xxvi. Με «Δευτεροβάθμια» γίνεται κατανοητό στην έκθεση η εκπαίδευση μεταξύ ηλικιών 12-18 (που δίνεται στους μαθητές ύστερα από το δημοτικό σχολείο και πριν το πανεπιστήμιο).
- xxvii. Το ακαδημαϊκό έτος 2008-2009, και στα δύο σχολικά συστήματα έχουν εκπαιδευτεί περίπου 1000 μαθητές.
- xxviii. Στο παρελθόν, τα ίδια κτίρια λειτουργώντας το πρωί και το απόγευμα εξυπηρετούσαν πολύ περισσότερους μαθητές.
- xxix. Σύμφωνα με τις πληροφορίες που παρέχονται από τον «Σύλλογο Επιστημόνων Μειονότητας Δυτικής Θράκης», κάθε χρόνο αποφοιτούν περίπου 1000 μαθητές από τα μειονοτικά δημοτικά σχολεία. Φαίνεται καθαρά ότι ο αριθμός των μειονοτικών σχολείων δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης είναι ανεπαρκής.
- xxx. Μόνο οι εξετάσεις των μαθημάτων Θρησκευτικών και Τουρκικής Γλώσσας και Λογοτεχνίας γίνονται στα Τουρκικά.
- xxxi. Η διάρκεια των σπουδών στο στάδιο ίδρυσης ήταν 3 χρόνια, αλλά αργότερα, το 1957 αυξήθηκε σε 5 έτη. Ύστερα, με την χορήγηση του καθεστώτος ελληνικών σχολείων δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, η διάρκεια σπουδών στα σχολεία δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης έγιναν 6 χρόνια.
- xxxii. Η πολιτιστική συμφωνία ανάμεσα στην Τουρκία και την Ελλάδα, που υπογράφηκε στις 21 Απριλίου 1951, προέβλεπε την αμοιβαία ανταλλαγή εκπαιδευτικών και την αναγνώριση πτυχίων των δύο χωρών. Το σχολείο δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης Τζελάλ Μπαγιάρ είναι ένα αποτέλεσμα αυτής της συμφωνίας. Περίπου 500 εκπαιδευτικοί ολοκληρώνοντας τις σπουδές τους στην Τουρκία, επέστρεψαν προκειμένου να παρέχουν εκπαίδευση στα μειονοτικά σχολεία. Σχεδόν το ήμισυ του αριθμού αυτού έχει προσληφθεί αμέσως από το Ελληνικό Κράτος. Ενώ ένα κομμάτι από εκείνους που δεν είχαν μεταναστεύσει στην Γερμανία ως εργάτες επισκέπτες για να δουλέψουν Gastarbeiters, δεν είχαν άλλη επιλογή από την παραγωγή καπνού που είναι το βασικό εγχώριο προϊόν στη Θράκη.
- xxxiii. Πηγή: Παράλληλη έκθεση της Ευρωπαϊκής Ομοσπονδίας Τούρκων Δυτικής Θράκης (ΕΟΤΔΘ) (11 Ιουλίου 2011) προς την Έκθεση της Ομάδας Εργασίας Ελληνικής Οικουμενικής Περιοδικής Παρακολούθησης.
- xxxiv. Οι αποφοίτοι του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου μπορούν να προσεγγιστούν από τον ακόλουθο σύνδεσμο: <http://www.strasbourgconsortium.org/portal.case.php?pageId=10>
- xxxv. Ο Παράγραφος 1 Άρθρου 44 του Συντάγματος διατάζει: «Σε έκτακτες καταστάσεις που προκύπτουν από μια επείγουσα και απρόβλεπτη ανάγκη, ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας, ύστερα την πρόταση του Υπουργικού Συμβουλίου, μπορεί να κάνει πράξεις της φύσεως νομοθετικής διαδικασίας. Αυτές οι πράξεις... υποβάλλονται για την έγκριση του Κοινοβουλίου μέσα σε σαράντα ημέρες».
- xxxvi. Σύμφωνα με το Άρθρο 175 του Ποινικού Κώδικα:
«1. Ένα άτομο που σφετερίζεται σκόπιμα το καθήκον κρατικού ή δημοτικού υπαλλήλου καταδικάζεται σε φυλάκιση έως ενός έτους ή σε χρηματική ποινή.
2. Αυτή η διάταξη ισχύει και σε περίπτωση σφετερισμού καθήκοντος δικηγόρου ή θρησκευτικών εκπροσώπων της Ελληνικής Ορθόδοξης Εκκλησίας ή άλλης «γνωστής» θρησκείας».

- xxxvii. Η Χαρά Νικόπουλου είναι η κόρη του πρώην προέδρου του Ανώτατου Δικαστηρίου (Αρείου Πάγου). Το 2010 ο Νομάρχης της Θεσσαλονίκης υποστήριξε την Νικόπουλου δίνοντάς της βραβείο υπεράσπισης Ελληνισμού. Εκείνη την εποχή ο νομάρχης έτσι έγραψε το βιογραφικό της Νικόπουλου: «Η Χαρική Νικόπουλου γεννήθηκε και μεγάλωσε στη Θεσσαλονίκη. Η Νικόπουλου σπούδασε στο Παιδαγωγικό Τμήμα, αφού πέρασε τις απαιτούμενες εξετάσεις, ολοκλήρωσε την πανεπιστημιακή εκπαίδευση στο Τμήμα Επιστημών Αγωγής της Φιλοσοφικής Σχολής του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Εκτός των πανεπιστημιακών σπουδών, η Νικόπουλου έδειξε εξαιρετική επιτυχία και στη μελέτη μουσικής, όπως πιάνο και ακορντεόν. Η Νικόπουλου που μεταξύ 1999-2001 δίδαξε σε ιδιωτικό σχολείο με την ονομασία «Αριστοτέλειο Κολέγιο», διορίστηκε σε δημόσια σχολεία στη Ζάκυνθο, την Κομοτηνή και την Αιτωλία Ακαρνανία. Από το 2004 η Νικόπουλου εργάζεται σε μειονοτικό σχολείο στο χωριό Μεγάλο Δέρειο Νομού Έβρου στη Θράκη. Η Νικόπουλου έχει λάβει την εκτίμηση από πολλούς εθνικούς συλλόγους και δημόσιους φορείς για τη συμβολή και την παροχή εκπαίδευσης σε ένα μειονοτικό σχολείο στο Μεγάλο Δέρειο Νομού Έβρου».
- Πολλοί από τους γονείς στο Δέρειο, όσον αφορά τις δραστηριότητές της στον Έβρο, δεν συμφωνούν με τα λόγια επάνω και έχουν εντελώς διαφορετικές απόψεις για την Νικόπουλου. Μετά την τακτοποίησή της στο Δέρειο, σε ένα σύντομο χρονικό διάστημα η Νικόπουλου ήρθε σε σύγκρουση με την συντριπτική πλειοψηφία των κατοίκων της περιοχής. Διάφοροι λόγοι και δικαιολογίες αυτής της διαφωνίας μεταφέρθηκαν στα μέσα ενημέρωσης. Τον Σεπτέμβριο του 2007, η Νικόπουλου απευθυνόμενη στο Υπουργείο, ετοίμασε δύο εκθέσεις που κατήγγειλαν τον διευθυντή του σχολείου και τον Πρόεδρο της Σχολικής Επιτροπής ότι δραστηριοποιούνται με μια αυστηρή ανθελληνική και αντίθετη με την εκπαιδευτική συμπεριφορά. Τον Οκτώβριο του 2007, οι 21 από τους 38 γονείς απαίτησαν γραπτώς την μετάθεση της Νικόπουλου. Τον Οκτώβριο του 2008 οι γονείς απαίτησαν ακόμη μια φορά την απόλυση της Νικόπουλου. Εκτός ένα από τους μαθητές κανένας δεν πήγε στο σχολείο. Το Υπουργείο στάθηκε πίσω της Νικόπουλου και το ζήτημα λύθηκε μετά από δύο εβδομάδες. Η Νικόπουλου στις ομιλίες της και στις συνεντεύξεις ζήτησε την κατάργηση εκπαίδευσης στη γλώσσα της μειονότητας και την ανάπτυξη της ελληνικής εθνικής συνείδησης στη νέα γενιά της μειονότητας. Η Χαρά Νικόπουλου είναι γνωστή με την εγγύτητα προς το ριζοσπαστικό λαϊκιστικό ακροδεξιό κόμμα ΛΑΟΣ και το όνομά της στο παρελθόν έλαβε χώρα στον κατάλογο υποψηφίων του ΛΑΟΣ για το κοινοβούλιο.
- xxxviii. Το 2009, στον πρώην Γενικό Γραμματέα του ΠΑΣΟΚ και Πρώην Υπουργό Δημοσίων Υποθέσεων Κώστα Λαλιώτη έχει επιβληθεί το πρόστιμο 'μόνο' 100.000 ευρώ, διότι κατηγορήσε τον πρώην πρωθυπουργό της Ελλάδας Κωνσταντίνο Μητσοτάκη για ξέπλυμα μαύρου χρήματος.
- xxxix. Απόσπασμα από την κυριακάτικη έκδοση της εφημερίδας Ελευθεροτυπία με ημερομηνία 27 Φλεβάρη 2011, που κρίνει την απόφαση του δικαστηρίου.
- xl. Πηγή: Η κοινοποίηση στην ΟΑΣΕ/ODIHR με θέμα 'Call for Freedom of Expression and Free Media in Western Thrace – Greece' του Συλλόγου Επιστημόνων Μειονότητας Δυτικής Θράκης με ημερομηνία 24 Σεπτεμβρίου 2012. Βλπ.: <https://www.osce.org/odihr/94015>.
- xli. Ο εκπρόσωπος του ΟΑΣΕ για την ελευθερία των μέσων ενημέρωσης Μίκλος Χαράτζι, σε ένα δελτίο τύπου με ημερομηνία 27 Ιούνη 2007, έχει εκφράσει τις ανησυχίες του σχετικά με το νέο νόμο περί μέσω ενημέρωσης. Στη δήλωσή του ο Χαράτζι ισχυρίζεται ότι ο νέος νόμος βάζοντας σκληρά φράγματα με τρόπο υψηλό και περιττό, μπορεί να έχει αρνητικές συνέπειες στους μειονοτικούς, κοινωνικούς ή χαμηλού εισοδήματος εκδότες.
- xlii. Στις παρατηρήσεις επί του σχεδόν έκθεσης η ελληνική κυβέρνηση σημείωσε ότι, στην Ελλάδα ο αριθμός των μελών της μουσουλμανικής μειονότητας που είναι μη ιθαγενείς «είναι λιγότερος από τα 30».
- xliii. Idem. Λέγεται ότι πολλοί άνθρωποι που ζουν στο εξωτερικό, πέρασαν στην ιθαγένεια των άλλων χωρών.
- xliv. Σύμφωνα με την Εθνική Επιτροπή για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα στην Ελλάδα το παλιό Άρθρο 19 ήταν αντίθετο και με το Σύνταγμα. Βλπ. Εθνική Επιτροπή Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων στην Ελλάδα, η απόφαση σχετικά με την διαδικασία που θα ακολουθηθεί για την ανάκτηση χαμένων ιθαγενειών βάση του παλιού Άρθρου 19 του νόμου περί ιθαγένειας της Ελλάδας, 30/10/2003, μπορεί να προσεγγιστεί μέσω του συνδέσμου www.nchr.gr (Ελληνικά).
- xlv. Σύμφωνα με τις πληροφορίες που παρέχονται από το Ελληνικό Υπουργείο Εσωτερικών, περίπου 46.000 μέλη της μειονότητας αποκλείστηκαν από την ιθαγένεια. Ενώ σύμφωνα με την Τουρκία, ο αριθμός αυτός είναι κοντά στις 60.000.
- xlvi. Έκθεση θεμελιωδών δικαιωμάτων Ελλάδας για το 2005, δίκτυο ανεξάρτητων εμπειρογνομόνων των θεμελιωδών δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης CFR-CDF/GR/2005, σελίδα 43 και η πλήρης έκθεση.
- xlvii. Έκθεση της Εθνικής Επιτροπής Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων για το 2006, Ελλάδα, Μάρτιο 2007, σελίδα 219 (Ελληνικά). Έκθεση υπουργείων μέλη της Εθνικής Επιτροπής για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα στην Ελλάδα.
- xlviii. Έκθεση της επίσκεψης που οργάνωσε στην Ελλάδα ο Επίτροπος για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα μεταξύ 8-10.12.2008, τα ανθρώπινα δικαιώματα των Μειονοτήτων, CommDH(2009) 9, 19.02.2009.

